

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym.
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranna.

ROK SIEDMDZIESIĄTY TRZECI

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

OGŁOSZENIA

Reklamy za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop. każdy następny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop. każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz, ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadesłane za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Kantor własny *Kurjera* w Łodzi.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9—Telefon Redakcji 268. — Telefon administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/251, telefonu nr. 313.

— W kościele św. Kazimierza (panien sakramentek) jutro odprawione zostanie całodzienne nabożeństwo odpustowe ku czci N. Sakramentu. Suma wyjdzie o godzinie 9½ zrana.

— W kaplicy Pana Jezusa w kościele archikatedralnym św. Jana jutro, o godzinie 8-ej zrana, odprawiona będzie solenna wotywa.

— W kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) jutro, o godzinie 5-ej po południu, odprawiać się będzie nabożeństwo ku uczczeniu lat Chrystusa Pana.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Na przedmieściu praskim Wrszowicach odbyło się w niedzielę zgromadzenie, zorganizowane przez tamtejsze polityczne stowarzyszenie Czechów, na którym wystąpił z dawno zapowiadaną mową dr. Juljusz Gregr, poseł sejmowy, brat Edwarda, posła do rady państwa.

Dowodził on, że od smutnego dnia Białej Góry nie było dla Czech radośniejszej godziny nad dzisiejszą, a to mianowicie dlatego, że w umysłach narodu dokonał się zarówno potężny, jak pomysłny zwrot. Pozwala to wierzyć w lepszą przyszłość. Nie to stanowi polepszenie sytuacji, żeśmy znaleźli przyjaciół, ale to, że zajęliśmy stanowisko demokratyczne, na którym od czasów bitwy lipańskiej nie staliśmy. Lud wy dobył się z sidła arystokracji i wziął kierunek sprawy we własne ręce.

Mowca w jaskrawych wyrazach odmalował klęskę, na jakie naraziły kraj rządy magnatów czeskich. Dzisiaj naród wy dobył się z pod tego terroryzmu arystokracji głupiej i zniemczalej i nie należy się obawiać, aby stanęła ona znowu kiedy u czoła narodu (głosy: nigdy!). Następnie rozbił Gregr dramatyczne wypadki ostatniej sesji sejmowej i dowodził, że wobec projektu utworzenia sądu trutnowskiego obowiązkiem było posłów młodoczeskich wystąpić z całą energią. Jeżeli samym halasem i poświęceniem kilku piaseczniczek osiągnęliśmy to, co by nas ewentualnie kosztowało wiele ofiar w pieniądzu i krwi, to cieszyć się tylko wypada z takiego zwycięstwa. Wo-

bec pogłosek, że sprawa trutnowska ma znowu powrócić na porządek dzienny przyszłej sesji sejmowej, mowca odwołuje się do rozumu stanu sfer rządzących, które nie zechcą drażnić ludu czeskiego. Gdyby jednak do tego przyszło, opór nasz będzie jeszcze silniejszym (grzmiące oklaski i namiętne okrzyki).

W dalszym ciągu Gregr sięgnął do historii parlamentaryzmu europejskiego po dowody na to, że skandal, zorganizowany w sejmie praskim, nie należał do największych, jakie w rocznikach parlamentarnych czas zapisał. Naturalnie, że i policzek Constansa odegrał tu rolę. Następnie analizował mowca z nieublaganą surowością politykę Niemców czeskich i staroczechów, a wreszcie magnatów, którzy wyparli się dzisiaj patriotycznych tradycji owej doby, kiedy na czele ich stali hr. Clam Martinic i książę Karol Schwarzenberg senior.

„Ja sam—powiada Gregr—aczkolwiek stałem w opozycji przeciw ówczesnej szlachcie, żywiłem zawsze pewną cześć dla niektórych jej przedstawicieli, głównie dla starego księcia Karola Schwarzenberga, który czuł się nawskróś czechem. Dlatego usprawiedliwić można błąd staroczechów, którzy eho dą w jarzmie arystokracji. Nasza szlachta dzisiejsza musiałaby wprawdzie się odrodzić, przekształcić moralnie i intelektualnie, musiałaby umieć poznać i odczuć potrzeby kraju, którego jest częścią, jak szlachta węgierska; wówczas żaden czech nie protestowałby przeciw jej wpływowi w społeczeństwie i w państwie, a nawet przeciw jej klerikalizmowi.” Ostatecznie oświadczył Gregr, że prawo historyczne Czech stanowi jedyną ręką lepszej przyszłości. Wierzy on w to, że naród dobedzie sobie to prawo, jeżeli wytrwa w jedności i energii.

Po Grzegrze zabierało głos jeszcze wielu mowców. Gdy jeden z nich, fabrykant mebli z przedmieścia Weinberge (Winnice), przebrał miarę, komisarz rządowy rozwiązał zgromadzenie, które rozplynęło się po ulicach, śpiewając znane pieśni narodowe.

Prezes ministrów francuskich, Dupuy, bawił w niedzielę w miasteczku Albi, aby uświetnić swoją osobą otwarcie wystawy lokalnej. Podczas bankietu wygłosił on mowę, oczekiwaną we Francji z powsze-

chnem napięciem. Mowca wysławiał z polotem wszystkie zdobycze rzeczypospolitej, która utrzymuje się zdrowo, aczkolwiek otoczona jest dokoła państwami monarchicznymi, zyskała poszanowanie wszystkich ludów i przez góry i doliny wielkiemu państwu podaje dłoń przyjaźni. „Dawna sympatja — powiada Dupuy—wzmocniona i utrwalona przez jedność interesów, zaskarbiła nam przyjaźń wielkiego ludu, który idee swoje wiąże z naszymi dla dobra pokoju europejskiego i międzynarodowego bezpieczeństwa.”

Rzeczpospolita naprawiła szkody, jakie szlachetny ten kraj poniósł, wskrzesiła jego finanse i armję. Rzeczpospolita umiała zdobywać i organizować! W dzisiejszych ustawach szkolnych i wojskowych, których niktby dzisiaj nie ośmielił się wyrzec, znajdujemy najlepsze wzory instytucyj trwałych i praktycznych. Niektórzy usiłują uragać parlamentowi i odwracają się od niego pod pozorem, że mówią do całego kraju. Może to zrzeczne, ale niesprawiedliwe, gdyż parlament dzisiejszy pracował z wielkim pożytkiem dla kraju. Dupuy wylicza wszystkie rezultaty prac izby, a mianowicie ustawy robotnicze; nowy system celny odpowiada potrzebom; w budżecie starano się przywrócić jedność i równowagę. Tego dokonała dzisiejsza izba, przeciw której tak zajadle agitowano wśród bolesnych okoliczności, których żaden inny system rządowy nie zdołałby przetrwać bez szwanku.

Nawróconych monarchistów Dupuy traktował tym razem — pouczony przez Constansa — miłosierniej. Rzekł on: „Nie chcę teraz dociekać, czy zamierzają oni zdobyć rzeczpospolitą; to pewna, że rzeczpospolita ich zdobyła. Strzegę się powiedzieć, że wszystko skończone i nie pójde śladem tych, którzy zgniła i samolubną zasadę nasyconych wypisali na swoim sztandarze: *Beati possidentes*. Moje serce plebejszowskie wzdyga się na myśl zastoju w ruchu demokratycznym. Droga postępu jest bez granic.”

Br. Z

Z TEATRU.

(Dokończenie.)

Kłóci się z Leonją, spiera się z nią, a jednak jej ulega. Za każdy wybryk galanterji, zresztą bardzo niewinnej natury, strofuje sam siebie i błąd w dwójnasób pragnie wynagrodzić uprzejmością dla żony i uprzedzaniem jej chęci. Dobry, szlachetny, uczynny, jest prawie typem artysty, wrażliwego na piękną kobietę, ale przy drobnej lekkomyślności krańcowym też idealistą, patrzącym na świat i ludzi zawsze przez różowe okulary.

Z życia to wzięta postać, wierny portret człowieka, którego znałem i kochałem, jak brata. Trudno go nie poznać, gdy sam siebie malował ręką mistrza, ręką, niestety, zastępną już na zawsze, bo „Chwast” był ostatnim jej dziełem...

Najobiektywniej „Chwast” oceniając, a nawet z przesadną surowością wytykając drobne usterki, łatwe zresztą do usunięcia, takie, jak przewlekłość sceny między Drobiszem a Brzostowieckim w akcie pierwszym, lub nie związaną z akcją główną rozmowę Romana z Julcją w akcie drugim oraz kilka drobnych poprawek w pojawieniu się całej rodziny Brzostowieckich na scenie, a potem w ich powrocie w akcie drugim, pozostanie ostatni utwór Bliżnińskiego jednym z najpiękniejszych dramatów współczesnych w naszej literaturze, w którym znakomity autor utrzymał się zupełnie na wysokości „Pana Damazego” i „Marcowego kawalera”. Ludzie są tu ludźmi prawdziwymi, z krwi i kości; każda postać ma swój charakter konsekwentny, jednolity, a całość robi wrażenie życia, przeniesionego na scenę.

Jaka siła, jaka młodość, jaki talent niespożyty musiał mieć człowiek, który taką rzecz stworzył po sześćdziesięciu latach życia, już z zarodkiem choroby, która go nam zabrać miała!

Wszystkie figury z dramatu są nowe, ani jedna nie jest podobna do poprzednich, nie przypomina w niczem dawniejszych Bliżnińskiego postaci. DIALOG tylko, język i doskonała sceniczność wskazują, że to pisał Bliżniński, że żył i ból ujął w te same doskonałe formy, w których dawniej rzeźbił pogodnie i jasne swoje typy!

Więc prawdą jest, że szukał dróg nowych i prawdą że je znalazł jako dokument tej ewolucji pozostawił nam „Rozbitki” i „Chwast”. Porównywać te dwa utwory z „Damazym” lub „Kawalerem marcowym” byłoby to samo, co przeciwstawiać sobie różnogatunkowe wielkości. Można tylko mówić o „Rozbitkach” w stosunku do „Chwastu”, tak jak o „Kawalerze marcowym” w porównaniu do „Męża od biedy”. Dziś na to jeszcze zawczasem, bo trzeba by pisać studia krytyczne, do których materiał zbierze się powoli z listów, notatek, pamiętnika i wspomnień biograficznych o Bliżnińskim. Że czas takie studia nam przyniesie, o tem wątpić nie wolno! Nazbyt to był wybitny talent w naszej literaturze, aby przyszłość tak bogatą niwę pozostawiła odłogiem!

Dziś głos z za grobu, z pod świeżej mogiły przemawia do nas ostatnim słowem. Za zniwagę dla czytelników uważałbym jakieś zachęcanie do wysłuchania „Chwastu”. Boć nie przypuszczam, aby się znalazł wśród nich ktoś, któryby nie pośpieszył na przedstawienie do teatru tam, gdzie z nieznanym utworem Bliżnińskiego będzie się mógł zapoznać.

Pozostaje więc tylko mówić o wykonawcach „Chwastu”. Dramat obsadzono najlepszymi siłami, jakimi

teatr warszawski rozporządzał, i trudnoby też było powierzyć rolę w odpowiednie ręce.

Zaczynam od p. Rapackiego, bo mam dla niego wdzięczność prawdziwą za tę piękną postać Drobisza, która mi tyle osobistych wspomnień na myśl nasuwa, a którą artysta odtworzył po mistrzowsku, bo z niej najdrobniejszego rysu charakterystycznego nie uronił. Wszystko tam było szczerze, prawdziwe, a choć obmyślane i wypracowane najstaramiej, aktorskiej roboty ani śladu niktby nie dopatrzył, tak sobie artysta doskonale ten charakter przyswoił.

Bliżniński, pisząc „Chwast”, przeznaczał z góry tę rolę dla Rapackiego i nikt też inny grałby jej nie mógł, bo autor znał doskonale artystę. P. Rapacki każdą intencję autora zrozumiał, odczuł i uwydatnił. Jedną intonacją, jeden giest fałszywy na scenie z Figatelską, ze służącą lub z Amelją, a Drobisz ośmięszylby się i stałby się figurą komiczną podzłego bałamuta, który już potem nie mógłby rehabilitować się szacunkiem dla żony, poświęceniem dla niej i rozdziwiłby postać tak sympatyczną w zupełnie niekonsekwentny, gdyż potem z gruntu poczciwy, szlachetny i zany charakter. Drobisz pozostanie na długo perłą w repertuarze p. Rapackiego, tak, jak jest jedną z najlepszych postaci komedjowych Bliżnińskiego.

Parę dramatycznych bohaterów „Chwastu” grała pani Lüdowa z p. Nowiekim. Amelja jest nawskróś czarnym charakterem. Udaje jakieś przywiązanie dla Leona przed Drobiszem, ale w trzecim akcie zrzuca maskę i wprost już targuje się o cenę rozwodu. Potem wypowiada Leonowi całą prawdę swoich na niego spekulacyj, obsypuje go gradem wyrzutów, co równa się morderstwu, gdyż wie ona dobrze, że chorego na serce Leona gwałtowne wzruszenie zabić może! Taka nieczemność, instynkty tak podle, nie mo-

Występy trupy russkiej.

XII.

Wczorajszy wieczór w teatrze Wielkim wypełniła sztuka 4-aktowa A. S. Suworina p. t. „Tatjana Repina” niewłaściwie zatytułowana komedia, gdyż zakończenie jej tragiczne, śmiercią bohaterki się kończy.

Osnowa tego utworu głośnego publicysty była w *Kurjerze* podana przed dwoma laty, z powodu wystawienia wówczas „Tatjana Repiny” przez trupę Korsza w teatrze Letnim.

Pomijając więc treść, dodamy tylko, że pomysł do swej sztuki zaczerpnął podobno autor z życia głośnej swojego czasu artystki, a przez usta wprowadzonych na scenę postaci poruszył wiele kwestyj społecznych, z talentem głębszego obserwatora i myśliciela, z kądem też zapewne sztuka zyskała popularność na wszystkich scenach russkich.

Przedstawicielką roli tytułowej była wczoraj p. Jermolowa, która snąc studjowała ją sumiennie, ale wrażenie głębsze na widzach zdołała wywołać dopiero w scenie przedśmiertnego cierpienia od zażytej trucizny. Była to gra silna i bardzo efektowna.

Role inne nie przedstawiają dla artystów zbyt szerokiego terenu do wykazania swych talentów; nie mniej wszakże grą bardzo dobrą wyróżnili się: p. Leszkowska w roli eleganckiej wdówki Oleninej, p. Gorew, z humorem odtwarzający charakterystyczną postać bankiera Sonnensteina, i p. Lewicki, który nader starannie odwzorował sympatycznego dziennikarza Adaszewa.

P. Turczaninowa zasłużyła się sztuce przez odegranie poprawnej roli: żydówki Raisy i figlarnej, młodzieńczej aktorki Mani. P. Karatygina grała bez zarzutu rolę Kokoszkinej, a pp.: Ryżow, Makszejew, Bagrow, Wasiljew i Padarin blade swe role rezonatorów wykonali z całą sumiennnością.

Obrady gorzelników.

Żywe rozprawy prowadzono wczoraj na posiedzeniu producentów gorzelanych w sekcji III-ej warszawskiego oddziału Towarzystwa popierania russkiego przemysłu i handlu.

Najwięcej interesującą część posiedzenia stanowiły wnioski Towarzystwa oczyszczenia i sprzedaży spirytusu, obejmujące sprawy dla każdego producenta gorzelanego nader ważne.

Zarząd Towarzystwa, który w ciągu kilkoletniej praktyki zdobył już odpowiednie doświadczenie i wtajemniczył się we wszelkie sprawy handlu, nietylko dąży obecnie do rozszerzenia zakresu swojej działalności, lecz jednocześnie pragnie w całym słowa tego znaczeniu stać się pośrednikiem pomiędzy producentem a konsumentem i dlatego proponuje:

Ażeby wobec warunków, jakich wymaga handel hurtowy okowitą, właściciele gorzelni już dziś spieszyli ze składaniem odpowiednich deklaracji: co, kto

głyby znaleźć się w najniższej upadłej kobiecie. Ale też Bliżniński, wyborny znawca duszy ludzkiej, stawia ten demoniczny charakter na granicę nieprawidłowo rozwiniętego organizmu i wyraźnie zaznacza, że Amelja jest chorą na histerję. Łzy, śmiech i dwukrotne ataki spazmów, równie jak to, co Drobisz o niej mówi, wykazują stanowczo intencje autora. P. Lądowa zastosowała się do nich wiernie i według mego przekonania należy się jej o wiele więcej oklasków i uznania za tę tak trudną i z charakteru swojego wstrętną rolę, niż za wiele innych wesółych, sympatycznych, a wiec do grania łatwiejszych; budzą one huczne oklaski, ale pewno mniejszym nakładem pracy i talentu zjednane.

Pan Nowicki grał istotnie Leona bez zarzutu i stanął tą rolą bardzo wysoko w swojej pracy artystycznej. Ostatnich kilka kreacji dały p. Nowickiemu stanowisko pierwszorzędne na scenie, którego mu już pewno obecnie nikt nie zaprzeczy, a w każdym razie nie ja, który od lat dziesięciu dzwoniłem na to kazanie. Może tylko za skromny byłem w wymaganiach dla mojego klienta, bom kruszył kopję o liryczne go kochanką, gdy p. Nowicki i na dramatycznego wybitnie się wyrabia. Od przybytku głowa nie boli. Konstatując więc powodzenie zasłużone wczorajszego tryumfatora, cieszę się z tego serdecznie.

Pani Niewiarowska szlachetnie i z godnością grała rolę Drobiszowej, która także do najsubtelnej określonych postaci w „Chwaście” się liczy.

P. Frenkiel, jako Brzostowiecki, miał dosyć trudne zadanie. Postać jest drugoplanowa, a choć w akcji niezbędna, w każdym akcie przedstawia różne strony swojego charakteru z lekka tylko zaznaczone, tak, że artysta dopiero musi je łączyć w jednolitą całość. Egoista i skąpiec, Brzostowiecki nie jest jednak nie-

kiedy dostarczyć może, aby zarząd Towarzystwa znalazł się na podstawie tych danych w możności zawierania większych tranzakcyj, które jedynie są korzystnymi, gdyż dają odpływ wszelkiej nadprodukcji, a tem samem utrzymują cenę we właściwej jej normie.

Nie można przytem zapominać, iż w chwili danej dla producentów Królestwa Polskiego jedynym rynkiem zbytu jest Petersburg, skoro dostęp do rynku moskiewskiego utrudniają wysokie taryfy, rynek zaś hamburski po zamknięciu granicy hiszpańskiej nie daje żadnych widoków.

Otóż skoro rynek petersburski zakup swój reguluje w ciągu sierpnia i września, skoro wszelkie tranzakcje w tym tylko czasie są tam dokonywane, przeto i zarząd Towarzystwa warszawskiego musi wiedzieć, jakie zapasy okowity posiada i czy będzie mógł stanąć na rynku petersburskim, jako poważny sprzedawca.

Z przemówień pp.: Przanowskiego, Dmochowskiego, hr. Czackiego, hr. Mielżyńskiego i innych pokazuje się jeszcze, iż sprawa ta, jakkolwiek dla producentów drażliwa, bo zmuszająca ich do przyjęcia z góry cen, które w następstwie mogą się podnieść, musi być traktowana koniecznością po kupiecku, to jest stanowczo z poddaniem się zarówno stratom, jak i korzyściom, jakie z zawartych układów wypłynąć mogą. Zresztą sytuację tę ocenia należyście część producentów, albowiem złożone dotąd deklaracje obejmują już przeszło 40,000 wiader okowity; że wszakże na rynek petersburski niepodobna przybyć bez kilkudziesięciu wagonów, przeto i zaoferowanie to stanowić może zaledwo początek zapotrzebowania, do którego wypełnienia winni przyczynić się zarówno wszyscy producenci.

Zaznaczyć wreszcie należy, iż niektórzy z nich, a między innymi hr. Mielżyński w deklaracjach swych trzymają się drogi pośredniej. Dzielią oni całą produkcję na dwie lub trzy części i upoważniają zarząd rektyfikacji do sprzedania jednej z nich niezwłocznie, pozostałe pozostawiają do terminów późniejszych.

Inny wniosek, poruszony przez zarząd Towarzystwa rektyfikacyjnego, dotyczył kursów gorzelniczych i fabrykacji czystych drożdży.

Sprawa ta niejednokrotnie omawiana już była, wybrano nawet dla jej załatwienia specjalną delegację, a dr. Mizerski udał się umyślnie na dłuższy czas do Berlina, ażeby dotyczące jej szczegóły rozpoznać należycie.

Wczorajsze dyskusje zaznaczyły, iż sprawa posuwa się wciąż naprzód, że dr. Mizerski prowadzi studja w zamierzonym kierunku, wreszcie omówiły dokładnie i finansową stronę projektu. Szczególnie wyczerpującymi były objaśnienia, udzielone przez pana Lepperta jako członka delegacji, który raz jeszcze podniósł znaczenie fabrykacji czystych drożdży, wydał niezbędną potrzebę kursów gorzelanych, założenia odpowiedniego laboratorium i oznaczył w przybliżeniu wysokość kosztów na te cele potrzebnych. Koszty te nie będą wcale wielkie i, jak sądzi hr. Czacki, przy współudziale większości gorzelni nie wyniosą 40 rs. na największą gorzelnię.

uczciwym, przynajmniej pod względem pieniężnym, bo majątku Leona zatrzymywać nie myśli, a dochody z niego kapitalizuje, gotów zwrócić wszystko według rozporządzeń swego szwagra nieboszczyka. Za to w trzecim akcie wydaje się jego obluda świętoszka w zalecankach do Leonowej, na którą zamiary pożądliwe wyraża wcale nie dwuznacznie. I tu łatwo wpaść w szarżę i wywołać grube efekty komiczne, których jednak p. Frenkiel z miarą artystyczną, właściwą jego talentowi, uniknąć umiał.

Doskonałą Figatelską, plotkarką, wścibską, a przytem trochę kokietką była p. Ostrowska, a pp.: Borkowska, Horwathówna i Mirecka, w drobniejszych rolach, przyczyniały się do bardzo dobrej całości.

P. Owerło troszkę się stropił, jak przypuszczam wskutek tremy, której tak młody i jeszcze nie bardzo obyty ze sceną aktor opanować na premierze nie jest w stanie. Mówił poprawnie, ale nie ruszał się swobodnie i zapominał o grze mimicznej, która na twarzy Romana powinna odbijać uczucia, z jakimi Leona słucha i na jego katusze patrzy. Zresztą nie trzeba tego za wielką winę poczytywać poczynającemu artyście. Lepsze to, że się wzrusza na scenie i obawia publiczności, niż żeby grał na zimno ze spokojem rutynisty. Wzruszenie opanowuje się z czasem; tyśiączne są na to na scenie dowody. Ale za to nikt nie rozgrzeje bryły lodu, choćby najlepiej wymustrowanej.

P. Grabowiecka była trochę za powolną, jakby ślamazarną w roli Julci, choć na podlotka wyglądała zupełnie odpowiednio.

W „Chwaście” wchodzi dziecko, małe bobo, które nie mówi i właśnie dlatego można je było dobrać tak szczęśliwie, bo istotnie nie wyglądało na więcej

Przy omawianiu sprawy rzeczony uwydatniła się wczoraj pewna sprzeczność poglądów na użyteczność w gorzelnictwie hodowli czystych drożdży. Wyrażał je dr. Weinberg, który mniema, że korzyść z zastosowania tego rodzaju ulepszenia nie odpowie wysokości nakładów.

Nie możemy też pominąć mileżeniem obszernego referatu odczytanego przez p. Napiórkowskiego a obejmującego warunki wewnętrznego i zewnętrznego handlu okowitą. Referent uwydatnił w nim wiele bardzo trafnych poglądów na stosunki obecne, kładąc główny nacisk na to, iż istniejące Towarzystwo winno stać się jedynym pośrednikiem pomiędzy producentami a konsumentami i że taka jego rola największą korzyść zapewni samym producentom. Szkoda tylko, iż sumienna ta, ale zbyt rozciągnięta praca nie mogła się nadać do jednogodzinnego odczytania na posiedzeniu, które, zbierając się kilka razy do roku, ma zwykle mnóstwo spraw bieżących do załatwienia.

Ig. Ch.

Z niedawnej przeszłości.

Duchowny angielski, Hawers, autor dzieła „*Music and Morals*” i innych prac z zakresu estetyki, wydał świeżo u Allen'a w Londynie książkę, poświęconą osobie lekarza Morella Mackenzie'go, w której przy pomocy papierów prywatnych i własnych osobistych wspomnień dotyka głównie, kilka nieznanych szczegółów dobywając na jaw, kulminacyjnego punktu kariery chirurga, a mianowicie kuracji Fryderyka III-go.

Tytuł książki w całości brzmi: „*Sir Morell Mackenzie, Physician and Operator. A Memoir compiled and edited from private papers and personal reminiscences by the Rev. H. R. Hawers*”. Autor tłumaczy się na wstępie, „iż niekoniecznie trzeba być stolarzem, aby się rozumieć na zbudowaniu krzesła”, a zasłoniwszy się tym frazesem przed możliwymi atakami fachowców, wszczynanawo niekomu ze stron interesowanych niemiły spór, w celu utrwalenia sławy zmarłego chirurga.

Podobno książkę przed wydaniem jej poddawano pod sąd cesarzowej Fryderykowej i rodziny Mackenzie'go; podobno tak pierwsza, jak i druga życzyły sobie zaniechania wydawnictwa, że jednak oparł się temu nakładca, druk jej przyszedł do skutku.

Streszczeniem pracy Hawers'a jest opinia: „że Mackenzie przedłużył życie, skazane na zagładę. Uratował cesarza i wprowadził na tron cesarzową. Wypadek to bezprzykładowy w dziejach medycyny i chirurgji. Żadnemu przed Mackenzie'm lekarzowi nie przypadło w udziale nakreślenie równie patetycznej, jak wzniosłej karty w historii.”

Książka zawiera między innymi list królowej Wiktorji, pisany po niemiecku do zięcia, wówczas jeszcze następcy tronu; wzmiankę o losie pamiętników cesarza i wpływie kulminacyjnego perjodu działalności Mackenzie'go na własne jego zdrowie.

List królowej Wiktorji, który, jak utrzymuje Hawers, dostał się w jego ręce za pośrednictwem księżniczki Heleny, załączono w *facsimilu*. Treść jego następująca:

nał cztery lata, a buziuchnę miało taką wdzięczną, jakby się o cukierek napraszało.

Jeśli w ogóle należą się pochwały wszystkim wykonawcom „Chwastu”, za to w inscenizacji są błędy, które biją w oczy. Co to jest ta framuga, w której znajduje się główne wejście? Gdzie te drzwi wychodzą? Na przedpokój, czy do sieni wprost, bo tego tylna dekoracja zupełnie nie tłumaczy. Wracają Brzostowieccy z wycieczki, na której zmokli do nitki, mówią o tem, ale gdzie ślad na ich ubraniach, które spieszą się zmienić w sąsiednim pokoju?

Gdzie mieszka Figatelska, która wychodzi drzwiami na prawo do siebie, to znów przez wejście w głębi. Antosia służąca ma niezręcznie ułożone sytuacje i znajduje się pod ręką Romana i Drobisza, jakby na urząd na ostatnie ich słowa. Przejścia Romana w scenie z Leonem są nienaturalne i niezem niewymotywowane; tak samo jak w trzecim akcie Drobisz z Brzostowieckim zupełnie zakryli główną figurę, Amelję, przed publicznością. Dwukrotnie Drobisz z Romanem omdlałego Leona ciągnął przez całą szerokość sceny do drugiego pokoju! A toż, do licha, możnaby im tę drogę skrócić co najmniej o połowę, przynajmniej w powtórnej edycji. Dobry układ sceniczny to wcale nie bagatelka, a nieumiejętność, czy niestaranność mogłaby zaszkodzić powodzeniu sztuki, gdyby to nie o utwór Bliżnińskiego chodziło.

Przyjęcie, jakiego doznał „Chwast” na scenie, było godnem nieodżałowanego autora i odczuwającej jego strate publiczności. Słuchano w ciszy i skupieniu, oklaskami tętniała cała sala po każdym akcie. On ich już nie usłyszy, ale odbijają się może echem pociechy w sercu pozostałej po nim wdowy.

Kazimierz Zalewski.

Balmoral Castle, d. 28-go sierpnia r. 1887-go.

Drogi Fritzu! Z wielką radością nadam szlachectwo lekarzowi, który Tobie i nam tak bardzo się zasłużył, rzeczywicie bowiem dr. Morell Mackenzie leczyl Cię bardzo zręcznie. Jakże mnie to cieszy, żeś w Anglii i Szkocji przyszedł do zdrowia. Wdzięczną ci jestem, iż stawisz się jutro przy śniadaniu i pomożesz nam kobietom w przyjęciu pięknego i miłego Rao Kutscha. Telegrafowałam właśnie do Vicky, donosząc jej o pomyślnym stanie Twoim, jutro będę do niej pisała. Do widzenia.

Wierna ci zawsze matka, V. R. J.

Co do pamiętnika cesarskiego twierdzi Haweis: „Zupełnie prawdopodobnym jest przypuszczenie, iż się przedostał przez kordon straży pałacowej i że go królowa nasza miała w ręku. Zdaje się, iż rękopis powrócił do Niemiec, gdzie się jednak znajduje, niewiadomo. Pewna wysoko położona osoba, której wiadomą jest treść pamiętnika, rzekła mi, mówiąc o nim: Przyjdzie dzień, kiedy już nas nie będzie, w którym prawda wyjdzie na jaw.”

Zapewnia autor dalej, iż książka Mackenzie'go „Frederik the Noble” taka, jaką wyszła, wyszła na żądanie królowej i lorda Salisbury'ego.

Haweis kończy uwagę, iż Mackenzie w upartej walce z lekarzami niemieckimi własne utracił zdrowie.

„Wychudły i wynędzniały—słowa są autora—już tylko cieniem siebie samego opuścił Mackenzie pałac w Charlottenburgu. Dopełnił obowiązku wprawdzie swojego, ale wyszedł z walki ruiną. Na krótko przed wyjazdem jego z Berlina byłem u niego na śniadaniu. Przeraził mnie wyglądem swoim. Ledwo mówił, ledwo się poruszał, a jakkolwiek pobyt nad morzem Śródziemnym powrócił mu dawną energję, to przecie niebawem jęły go różne przesładować choroby; jednym słowem z okropnej kampanji z r. 1888-go w Berlinie innym zgoła wyszedł człowiekiem.

(=)

Od administracji.

Z powodu kończącego się kwartału, uprzejmie prosimy szan. prenumeratorów o wczesne nadsyłanie przedpłaty na kwartał następny, od tego bowiem zależy regularny odbiór naszego pisma. Dla uniknięcia nieporozumień uprzedzamy szan. prenumeratorów miejscowych „Kurjera”, iż przedpłata na ręce roznosicieli może być wnoszona jedynie za kwitem sznurowym, pieczęcią administracji opatrzonym, w przeciwnym bowiem razie za wpływ pieniędzy odpowiadać nie możemy. Wszelkie listy pieniężne i korespondencje, tyżące się prenumeraty lub ogłoszeń, winny być adresowane wprost do ADMINISTRACJI „KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Wiadomości bieżące.

= Według informacji dzienników petersburskich, przy wszystkich dyrekcjach szkół ludowych mają być w niedalekiej przyszłości otwarte muzea nauk stosowanych.

= Dzienniki petersburskie donoszą, iż departament lekarski przystąpił do zbadania metod, używanych za granicą do oczyszczania ścieków fabrycznych. Oddzielnie mają być zbadane system filtrowania i system oczyszczania za pomocą elektryczności.

= Petersb. wied. dowiadują się, iż ministerjum finansów w porozumieniu z ministerjum dóbr państwa, w celu poparcia rozwoju fabrykacji maszyn i narzędzi rolniczych, zamierza urządzać w Moskwie stały coroczny konkurs z udziałem wszystkich fabrykantów w obrębie państwa.

= Ministerjum oświaty wyjaśniło w okólniku do kuratorów okręgów naukowych, że nauczyciele rysunków i kaligrafji w niższych szkołach nie mają prawa zajmowania posad w gimnazjach i szkołach średnich, o ile nie posiadają wymaganych świadectw.

= Mosk. wied. przytaczają jeszcze następujące szczegóły o projektowanych zmianach w ustawie stemplowej: Osoby prywatne, składające w urzędach akty lub dokumenty bez opłaty stempla, placą karę w wysokości 10-krotnej od ceny stempla. Jeżeli dokumenty składane są w sądach ogólnych, sądach pokoju, gminnych, handlowych i t. d., wówczas instytucje te obowiązane są ściągnąć karę od wszystkich osób, wymienionych w dokumencie, chociażby osoby te nie miały nic wspólnego ze sprawą, skutkiem której dokument złożony został sądowi. Do obliczania

stempla od aktów w walucie zagranicznej ustanowiono następującą tabelę: Rubel równa się: 4 markom finlandzkim (400 penny), 400 centimes fr., 38 ang. pences, 160 krajcarom austr., 324 fenigom niem., 190 centom holend., 288 oer'om szwedzkim i duńskim, 77 centom ameryk., 17 piastrom tureck., 77 sceus japońskim. W Królestwie Polskiem i gubernjach nadbaltyckich należy opłacać przy zawieraniu kontraktów na więcej niż 10 lat lub odnawianych—4% od wartości przedmiotu umowy; na 10 lat lub mniej (lecz więcej niż na 3 lata)—2%. W razie kontraktów trzechletnich stempel nie opłaca się, ale jeżeli kontrakt się odnawia na tym samym lub innym dokumencie—należy płacić 1%.

= P. zarządzający ministerjum dóbr państwa ogłasza w *Praw. wiestn.* okólnik do organów lokalnych ministerjum, zwracając uwagę na małą względnie działalność rewizorów-instruktorów leśnych, których obowiązkiem jest udzielać wskazówek technicznych prywatnym właścicielom lasów. P. zarządzający ministerjum mniema, że pochodzi to raz ztąd, iż właściciele lasów niezawsze wiedzą, gdzie w danym wypadku mają się zwracać po radę i wskazówkę, a powtóre i ztąd, że rewizorowie-instruktorzy mogą na czynności tego rodzaju poświęcać tylko czas wolny od zajęć urzędowych. Wobec tego w okólniku zalecono, aby zarządy lokalne dóbr państwa podawały obowiązkowo corocznie do wiadomości publicznej wszelkie informacje, dotyczące rewizorów-instruktorów, a to w celu ułatwienia osobom interesowanym zasięgnięcia u nich wszelkich porad technicznych. Nadto p. zarządzający ministerjum zaleca, aby instruktorom nie wyznaczano zajęć urzędowych, chyba w czasie wolnym od wyjazdów do lasów prywatnych, tę ostatnią czynność stawiając zawsze na pierwszym planie.

= *Gaz. polic.* donosi, co następuje: „Rada lekarska przy ministerjum spraw wewnętrznych, protokołem z d. 25-go kwietnia r. b., za nr. 232, na mocy § 122 ustawy lekarskiej, tom XIII-ty zbioru praw, zabroniła nadal zajmować się praktyką akuszerce Szejwie Tygiel, zamieszkałej w Warszawie przy ul. Krochmalnej w domu pod nr. 5-ym, aż do czasu złożenia przez nią zaświadczenia z jakiegokolwiek szkoły akuszerji, że jest obeznaną z dzisiejszymi przepisami przy pielegnowaniu chorych kobiet. Zawiadamiając o powyższem polieję, p. oberpolicmajster poleca komisarzowi cyrkulu wojskiego zarządzić zdjęcie sztyldów z domu, w którym mieszka Tygiel i pilnie baczyć, ażeby odtąd nie zajmowała się ona praktyką akuszerki.”

= Sprawa przeniesienia na Brudno części taboru pogrzebowego (karawanów V-iej i VI-iej klasy dla dorosłych i dziecięcych III-iej klasy) oraz budowy katakumb do składania tymczasowego ciał zmarłych, przed wymurowaniem własnych grobów, będzie ostatecznie zdecydowana. Wydatki poniesione będą z funduszu kasy pokładnego.

= Dowiadujemy się, iż p. L. L., urzędnik kolei warszawsko-wiedeńskiej, wystąpił w tych dniach do władzy miejskiej z projektem, popartym rysunkami, proponując urządzenie smoka wodociągowego takiego, któryby czerpał wodę z pod powierzchni rzeki, bez względu na wysokość wodostanu i temperatury; że pomysł p. L. jest logicznym, zdaje się nie podlegać dyskusji; czy jednak jest wykonalnym, przesądzać nie chcemy, chociaż przy dzisiejszym stanie wiedzy inżynierskiej mało jest rzeczy nie dających się wykonać. Zresztą zobaczymy, co magistrat orzecze.

= Egzaminu na techników komunikacyjnych odbywać się będą w zarządzie komunikacyjnym okręgu warszawskiego w ciągu czterech miesięcy, t. j. od d. 27-go czerwca do d. 27-go października. Do składu komisji egzaminacyjnej, utworzonej pod przewodnictwem naczelnika okręgu komunikacyjnego, r. t. inżyniera Kosteneckiego, należą: pomocnik naczelnika okręgu r. st. inżynier Girszin, naczelnik oddziału warszawskiego szosowego r. k. inżynier Miszke, naczelnik oddziału zarządu as. k. inżynier Marszewski i pomocnik naczelnika służby kolei nadwiślańskiej r. h. inżynier Popow. Dni egzaminów później będą oznaczone.

= Na wyścigach wczorajszych na polu mokotowskim znajdowało się 3,456 osób; ekwipaży prywatnych w hipodramie i u podjazdu było 69, dorożek 113.

= Z zamknięciem obecnego roku szkolnego, następujący uczniowie otrzymali patenty dojrzałości z ukończenia wydziału handlowego gimnazjum realnego: Józef Bozdziech, Leopold Gay, Walenty Garczyński, Maurycy Hanftwurcel, Moric Hirszberg, Jan Jeryn, Waclaw Zacharkiewicz, Moric Kopelman, Waclaw Linda, Wit Lesisz, Konstanty Malezewski, Stanisław Markiewicz, Stanisław Michalski, Bolesław Mikulski, Jerzy Podowski, Piotr Potiechin, Waclaw Ranecki, Paweł Chartunow.

= Oberpolicmajster m. Warszawy, generał major Klejgels, w dniu wczorajszym powrócił do Warszawy.

= W dniu wczorajszym przyjechali: gubernator kaliski, rz. r. st. Daragan; prezes sądu okręgowego łomżyńskiego rz. r. st. Oldenborger; zaś pozostający przy departamencie dochodów celnych generał major Szczerbatow wyjechał do Petersburga.

= Z teatru i muzyki.

* Trupa ruską odegra dzisiaj sztukę „Burza”, jutro zaś „Fedre” oraz „Warcaby”.

* Jutro odśpiewana będzie w teatrze Letnim „Lunatycka” z panią Stromfeld-Klamrzyńską w tytułowej roli.

Partję tenorową odśpiewa p. Nouvelli, występując po raz ostatni.

* Komedja Blizińskiego „Chwast” grana będzie dzisiaj i jutro w teatrze Rozmaitości.

* Teatr Nowy daje dziś i jutro komedję Schönthana i Kadelburga p. t. „Dwa dni szczęśliwe”.

* Na repertuar teatru Nowego ma wejść obecnie trzyaktowa operetka Straussa „Księżna Nineta” z panią Zimajerową w roli tytułowej.

* Wczorajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Wielkim 1,066, Letnim 330, Rozmaitości 332 i Nowym 279; na koncercie orkiestry holenderskiej w Dolinie Szwajcarskiej 322 i na wystawie Muzeum rzemieślniczego 49.

= Przytułek.

Na rzecz założenia przytułku dla rzemieślników i robotników fabrycznych zadeklarowano dotąd ogółem rs. 24,715, potrzeba więc jeszcze tylko mało co więcej nad rs. 5,000, aby piękny projekt p. Kłyszewskiego w czyn wprowadzić.

W ostatnich czasach na cel ten zadeklarowali: zgromadzenie szczerkarzy majstrowie rs. 50, czeladnicy rs. 30; zgromadzenie czeladników mularskich rs. 50, zgromadzenie malarzy pokojowych rs. 50, pp. Riese i Piotrowski rs. 15, p. Józef Vogel rs. 3.

Ofiarność na ten cel osłabła znacznie, sprawa przytułku rzemieślniczego idzie powoli w zapomnienie, ponieważ sekcja rzemieślnicza, która przyprowadzenie projektu do skutku wzięła w swoje ręce, sama znaku życia o sobie nie daje.

Ze rzeczywistnienie projektu przytułków nie prędko będzie dokonane, winić o to należy nie ogół, zawsze do ofiarności na cele filantropijne gotowy, ale tych jedynie, co sprawili, że sekcja rzemieślnicza, tak do niedawna czynna, na posiedzenia od dłuższego już czasu nie bywa zwoływana.

Sekcja ta w sferach rzemieślniczych wyrobiła już sobie była uznanie i zaufanie, zaczęto coraz bardziej zajmować się sprawami, przez nią podnoszonymi, liczba jej członków wzrastała, zaś obecnie owoc pracy długoletniej bardzo łatwo może być zmarnowany.

Jak słyszemy, wielu członków sekcji zraziło się tem, że sekcja nie bywa zwoływana na posiedzenie, że jej przydzium, obdarzone zaufaniem ogółu członków, wyrażonem u wyboru przez aklamację jednomyślną, waha się przyjąć powierzone mu obowiązki i naraża przez to sekcję na nieczynność.

Jeżeli wahanie to dłużej potrwa, byt sekcji może być bardzo poważnie zagrożony w chwili najpiękniejszego jej rozwoju.

= Próba.

W dniu wczorajszym na polach folwarku Rakowca pod Warszawą wobec sporego grona ziemian odbyła się próba nowego plużka do pielienia i oborywania buraków, pomysłu p. Postawki.

Jest to rodzaj plużka-szaflii, pchanego przez człowieka, a tem samem oszczędzającego znaczną ilość flanc buraczanych, niszczonech przez konia w radle zwyczajnem.

= Zjazd kielezan.

Jak już donosiliśmy, w d. 1-ym lipca odbędzie się w Warszawie zjazd b. uczniów b. szkoły realnej w Kielcach.

Do uczestnictwa w zebraniu zaproszeni są nietylko ci, co szkołę z patentem ukończyli, ale i ci, co ją rozpoczynali tylko, a naukę gdzieindziej odbywali.

Uczestnicy spotkać się mają w resursie obywatelskiej o godz. 9-iej zrana; o godz. 10-iej udadzą się na mszę do kościoła popijarskiego przy ul. Świętojańskiej, o 11-iej powrócą do resursy obywatelskiej na przekąskę, o 1-iej udadzą się na wspólną wycieczkę za miasto, a o 6-iej powrócą na obiad do resursy.

Zgłoszenia przyjmują oraz objaśnienia udzielają pp.: Walery Gawiński (Szkołna nr. 6), inżynier Grotowski (ul. Dobra „Stare wodociągi”) i adw. przys Dominik Ane (Świętojerska nr. 16).

= Ze sportu.

W siódmym dniu wyścigów w ubiegłą niedzielę na polu Chodyńskim w Moskwie rozegrano osiem nagród, wśród których była nagroda Imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Pawła Aleksandrowicza oraz nagroda „Wiosenna”.

Po biegu wstępnym o nagrodę Towarzystwa 500

rs., którą zdobył „Conserit” G. Atukajewa, ze stajni A. Stachowicza, nastąpił bieg o nagrodę „Wiosenna” (rs. 4,000 oraz rs. 1,000 dla hodowcy).

Dystans 2 wiorsty, biegają trzylatki. Z dziewięciu ubiegających się o tę nagrodę koni pierwszym u mety w 2 min. 24 sek. był „Markiz” G. Cristiego ze stajni L. Kronenberga; drugim przyszedł „Tryumf” Lazarewa.

Z kolei rozegrano nagrodę Jego Cesarskiej Wysockości Wielkiego Księcia Pawła Aleksandrowicza rs. 4,000; dystans 4 wiorsty dla koni czteroletnich i starszych.

Nagrodę powyższą zdobył „Nawoj” Cristiego ze stajni B. Kretkowskiego; drugim był „Korfu” towaryszystwa „Fog-a-Ball”, trzecią „Reine-Margot” J. Mamontowa ze stajni W. Mysyrowicza.

W biegu o nagrodę „wileńską” (1,200 rs. dla trzylatków, dystans 1½ wiorsty) pierwszym u mety był „Sylwan”, własność „M. W. G.”, ze stajni W. Mysyrowicza.

W niedzielę również rozpoczęły się wyścigi na torze carskosielskim pod Petersburgiem.

Pierwsze dni poświęcone są wyścigom panów, potem dopiero nastąpią wyścigi dzokiejskie.

W wyścigach brało udział wiele koni, znanych na torze warszawskim, które jednak obecnie przeszły w inne ręce.

Do takich należy np. „Emeryt”, „Rubia”, „Radegast”. „Roi d'Ys” itd.

Z nowych stajen przebywa tutaj stajnia M. Narkiewicza z Odessy.

W pierwszym dniu rozegrano siedem nagród.

W wielkim biegu z przeszkodami nagrodę rs. 670 zdokrył „Murlyka” pp. L. Rybickiego i M. Narkiewicza pod M. Narkiewicza; drugą była „Rubja” szkoły kawalerskiej.

W innym biegu z przeszkodami pierwszym przyszedł „Gasztold” A. Czekunowa ze stajni hr. Braniczkiego; drugim był „Roi d'Ys” A. Lichaczewa ze stajni A. Grabowskiego.

Bieg gładki o nagrodę Towaryszystwa (460 rs.) zakończył „Radegast” W. Wargunina ze stajni L. hr. Krasieńskiego pod właścicielem.

Na otwarcie sezonu wyścigowego zjechało do Carskiego Siola bardzo wiele osób.

Pogoda nie zawiodła, brakło tylko ożywienia, które zwykle pierwszym spotkaniem na torze towarzyszy.

W programie wyznaczono osiem dni dla Carskiego Siola z ogólną sumą nagród 30,500 rs., z tych 12,000 rs. na wyścigi żokiejskie i 18,000 rs. na dżentelmeńskie.

Pomimo, że liczba stajni dżentelmeńskich z każdym rokiem wzrasta, dziś wielu z więcej znanych nie widzieliśmy; widocznie z powodu spóźnionej wiosny nie zdążono należyte przygotować koni, wystąpiły więc stajnie konsystujących w Petersburgu pułków i dżentelmenów tu zamieszkałych.

Stanowią one zbiór wychowalców różnych stadnin i są po większej części dobrze i dawno znane na tutejszym torze, a i dziś nie odznaczyły się nowymi zaletami.

Z nowych zaznaczymy „Gastolda” p. Czekunowa, który pochodzi ze stada hr. Braniczkiego i wygrał dziś bieg z płotami na dystansie 2 wiorst, zdobywając 300 rs. nagrody.

Bieg płaski o rs. 400 wygrał zasłużony „Radegast” p. Wargunina ze stada hr. Krasieńskiego.

W steeple-chase — 800 rs. zdobył „Murlyka”, chowu p. Stachowicza, należący obecnie do pp. Rybickiego i Narkiewicza.

— Handel kwiatowy.

Dzień dzisiejszy zaznaczył się zgoła nieznanym u nas a wcale ożywionym handlem kwiatowym.

Włóścianie podmiejscy od wczesnego rana dowieźli na targi mnóstwo bukietów z kwiatów polnych i ogrodowych w cenie po 3—5 kop. za dość spory i wcale dobrze uwity bukietek.

W godzinach rannych od Pragi ciągnęły wózki włóściańskie obciążone kwiatami, które przeważnie przed dojściem na rynki znajdowały nabywców.

Wystawy ogrodników niemniej przedstawiały się... „corso”...

Kolejami terespolską i nadwiślańską nadeszły wczoraj wieczorem transporty kwiatów dla kilku biorących udział w corso obywateli ziemskich.

— Loterja.

Jutro, o godzinie 10-ej zrana, rozpocznie się ciągnięcie 5-ej klasy loterji klasycznej Królestwa Polskiego.

Ciągnięcie, jak zwykle, trwać będzie dni dziesięć.

— Na letnich mieszkaniach.

W r. b. napływ publiczności na letnie mieszkania postępuje powolnie.

W wielu miejscowościach sąsiadujących z Warszawą wolnych lokali jest jeszcze mnóstwo.

Tak np. w Nowomińsku liczą do czterdziestu mieszkań, oczekujących na dzierżawców.

Przy drogach bitych pod Warszawą ogłoszeń o „lokalach do wynajęcia” wywieszono bardzo wiele. Sezon w Jabłonnie zapowiada się ruchliwie.

Wkrótce odbędzie się tam zabawa kwiatowa na cel dobroczynny.

— Orkiestra wilanowska.

Oprócz orkiestry włóściańskiej Namysłowskiego, druga także orkiestra grywa codziennie w ogrodzie i zakładzie p. Boguckiego na Foksalu.

Założycielem tej orkiestry jest p. Pilich, były kapelmistrz wojskowy, który przed dwoma laty przedsięwziął wytworzyć domorostłą kapelę z dzieci włóścian i mieszczan Raciąży w płockim, a w zeszłym miesiącu po raz pierwszy przybył z nią do Warszawy.

P. Pilich, sam zamilowany w muzyce, jest twórcą wielu dziarskich mazurów i pięknych krakowiaków, a pono pierwszy korzysta na tem polu z bogatej skarbnicy śpiewów i melodji, wydanych niedawno p. t. „Pieśni ludu” przez Z. Glogera i Z. Noskowskiego.

Orkiestra jego, ubrana w strój włóścian wilanowskich, otrzymała też nazwę wilanowskiej.

Składa się z 16-tu młodych i zdolnych chłopców, grających na sześciu skrzypcach, dwóch basach, tyłż fletach i klarnetach, kilku trąbach, waltorniach i bębnie.

Najmłodszy, bo 9-letni Janek, bije dzielnie w „werbel”, a brat jego, 11-letni Marjan, zażywa wcale poprawnie pazonu.

Dwóch malców Turalskich włada wprawnie smyczkiem.

Muzyka przeplatana jest śpiewem typowych piosenek ludowych.

— Przyjazd cyrku.

Pod koniec lipca przybywa do Warszawy z Lublina, bawiący obecnie w Radomiu, cyrk pod dyrekcją p. Godfroy i umieści się w jednym z opuszczonych ogródków, w którym bywały teatrzyki.

Cyrk tej firmy był już raz w Warszawie w r. 1874-ym przejazdem z Francji do Cesarstwa i wówczas przez całe lato dawał przedstawienia na otwartej arenie, urządzonej w ogródku Alkazarze przy ulicy Królewskiej, gdzie dziś mieści się teatr Nowy.

— Z Wisły.

Stan wody w Wiśle pod Warszawą wynosi stóp 8 cali 7.

Woda z łąk pod Grochowem i Saskiej Kępy zwolna ustępuje.

Ruch berlinek jest nader ożywiony; dzisiaj zrana nadeszło ich osiem ładownych, przeważnie welna.

Jednocześnie parostatki ładują wełnę już zakupioną na wywóz za granicę.

— Upadek z drabiny.

Wczoraj nad wieczorem dwaj malarze: Karol Jeronim i Wojciech Drupała, pracujący przy odnawianiu domu pod № 20-ym przy ul. Aleksandryja, wskutek załamania się drabiny, wiszącej na sznurach, spadli na bruk.

Upadek ze znacznej wysokości był bardzo smutny, Jeronim bowiem, oprócz potłuczenia, uległ złamaniu prawej nogi, Drupała zaś poniósł ciężkie obrażenia krzyża i nóg.

Obu poszwankowanych, po udzieleniu pomocy lekarskiej na miejscu, odwieziono na dalszą kurację do szpitala Dzieciątka Jezus.

W wypadku tym należy podejrzewać, iż przyczyną smutnej katastrofy było użycie do robót drabiny przegniłej, która nie mogła już wytrzymać ciężaru dwóch ludzi.

— Z niedbalstwa.

Malarz Grotyk, zajęty odnawianiem oficyn domu pod № 30-ym przy ul. Świętojerskiej, z drabiny, na której pracował, zamiast spuścić po sznurze, zrzucił na podwórze szalik z wapnem.

Rozpryskując się wapno padło na twarz przechodzącej Felgi Szwarzkopfowej, która wskutek tego uległa silnemu poparzeniu oczu.

Ofiarę niedbalstwa robotnika mularskiego odwieziono na kurację do szpitala starozakonnych, winnego zaś pociągnięto do odpowiedzialności.

— Zamach samobójczy.

Żona wyrobnika, Ruchla Lerowa, zamieszkała w domu pod № 2-im przy ul. Marjensztadt w zamiarze pozbawienia się życia wskoczyła wczoraj do Wisły.

Zamach samobójczy atoli nie udał się, znajdujący się bowiem w pobliżu strażnik rzeźny, Jan Borkowski, zdołał na czas podplnąć i nieszczęśliwą kobietę od niechybnej śmierci wyratować.

Przyczyna rozpaczliwego kroku niewyjaśniona.

— Najeżanie.

Woznica dorożki № 61 na placu między hotelem Europejskim a gmachem komendantury, nie zważając na ruch uliczny w tym punkcie, raptownie ruszył z miejsca i najeżał na przechodzącą starszkę, Elżbietę Rentinową, zamieszkałą przy rogu ul. Nowy Świat i Foksal, która wskutek uderzenia poniosła obrażenia głowy i lewej nogi.

Po udzieleniu pomocy, poszwankowaną odwieziono do domu, woznicę zaś pociągnięto do odpowiedzialności.

— Pożar.

Wczorajszego wieczora w domu pod № 38-ym przy ul. Pańskiej zapaliły się sadze.

Wszczynający się pożar w samym zarodku został przytłumiony.

— Rzeki przy kolei.

Według doniesień służby technicznej kolei nadwiślańskiej, poziom Narwi pod Nowogeorgiewskiem

podniósł się w ciągu kilku dni ostatnich o 4 stopy i wczoraj wieczorem wodomiar wskazywał stóp 13.

Łąki nadbrzeżne i niziny zatopione. Inżynierowie kolejowi przypuszczają, że Narew więcej nie wzbierze i woda zacznie opadać.

Srodki zabezpieczające plant kolejowy od powodzi zarządzo.

W innych rzekach przy kolei wody stopniowo opadają.

— Jarmark.

Z Jędrzejowa piszą pod d. 13-ym b. m.: „Jarmark rozpoczyna się słabo.

Zapowiedziani przez waszego łączycykiego korespondenta kupcy zagraniczni dotąd nie przybyli.

Najpokaźniejsze i najcenniejsze kłace dostawił p. Mrozowski z Ciesiel.

Zwracają też na siebie uwagę dwa kare ogiery, rysaki p. Waclawa Stojowskiego z Topoli.

Wartościowe pary i czwórki przyprowadzili pp. Tańscy (z Łagiewnik i Rosiejowa), Chwalibóg, Dobrzański z Żernik.

Z handlarzy najliczniej zapełnione stajnie Szlamk' et Com. i Moška z Szarbi.

Fornalskich koni bardzo mało włóściańskich dotąd niema wcale.

Ruch zbożowy słaby.”

— Echa sosnowiekie.

Z Sosnowie piszą pod d. 7-ym b. m.: „Ruch zbożowy na rynku miejscowym ustal zupełnie.

Eksport bardzo słaby.

Niektóre gatunki zboża, jako to: pszenica, żyto i owies wcale się do eksportu obecnie nie nadają; inne znowu, jak: groch, gryka, makuchy i otręby, chociaż są notowane na giełdzie w Gliwicach, mają jednak mało obrotu.

Natomiast nierogaczna ma popyt, prawie co tydzień wywożą stąd 1,200—2,000 wieprzy, przeznaczonych głównie do rzeźni w Katowicach i Bytomiu, które korzystając ze służącego miastom pogranicznym prawa nie przepuszczają w dalsze okolice żywego inwentarza.

Od dość dawna zdarzają się tutaj częste wypadki ospy i dyftery, a głównie pomiędzy dziećmi w dzielnicach, zamieszkałych przez ludność uboższą, choroby te grasują złośliwie.

Komisja sanitarna, złożona z miejscowych lekarzy i obywateli, wzięła się energicznie do uporządkowania miasta.

Na wstępie zamknięto kilka studzien, nie posiadających odpowiedniej wody do picia.

Sport welocypedowy zaczyna i tutaj rozwijać się coraz bardziej.

Przyczyniają się do tego agenci miejscowi i zagraniczni, sprzedający welocypedy na raty.

W ubiegłą niedzielę grono amatorów naszych odegrało trzy jednoaktówki: „Na ulicy”, „Biała kamelja” i „Łobzowianie”.

Amatorzy doskonale wywiązali się z ról swoich, zwłaszcza rola Protazego w „Łobzowianach” wykonana była artystycznie.

Nie szczędzono oznak zadowolenia i uznania tym, którzy czas i pracę swoją poświęcili.

Dochód brutto wynosił rs. 185, które po potrąceniu kosztów — przeznaczono na budowę tutejszego kościoła parafjalnego.

Po kolacji składkowej rozpoczęły się tańce, które ohocho przeciągnęły się do dnia białego.

W przeszłym tygodniu, po przybyciu pociągu nr. 141 na st. Będzin, konduktor prowadzący pociąg zameldował miejscowemu zawiadowcy o wypadku przejechania, jaki nastąpił na 9-ej wiorście pod Sosnowicami.

Natychmiast służba stacyjna wraz z władzą policyjną podążyła na miejsce wypadku, gdzie obecnym smutny przedstawił się widok.

Wpoprzek szyn leżał trup mężczyzny, niewiadomego nazwiska, przejechany przez tulo wie.

Na razie nie można było stwierdzić, czy to był wypadek, czy samobójstwo.

We czwartek po sumie, celebrowanej przez miejscowego wikariusza, wyszła z kaplicy, należącej do kolei wiedeńskiej, procesja do kościoła parafjalnego w Czelandzi, oddalonego od Sosnowie o 6 wiorst.

W procesji brało udział kilka tysięcy ludzi.

Uroczystości sprzyjała pogoda.

W d. 30-ym maja zmarła tu w wieku lat 32 Anna z Zehetnerów Skrobanek, żona dyrektora szklarni miejscowej.

Zmarła cieszyła się ogólną sympatją i znaną była ze swej dobroczynności.

— Kradzież ze skrzynki pocztowej.

Parę dni temu na stacji kolei nadwiślańskiej Luboml, za pomocą dobranej klucza otwarto w nocy skrzynkę pocztową, przybitą na dworcu i skradziono z niej worek z listami.

Złoczyńcy nikt nie spostrzegł, zaczęto jednak śledzić tak energicznie, iż wczoraj wszystko wykryto.

Próżną torbę od listów ze skrzynki pocztowej znaleziono

w studni mieszkająca m. Lubomla, Rojzmana, wszystkie zaś listy z tej torby w mieszkaniu jego.
Rojzmana oddano w ręce sprawiedliwości.

Nowy teatr.

Wyostać się na letnie mieszkanie gdzieś daleko za miasto, pod góry, nad wodę—to marzenie każdego prawie mieszczucha, a nabycie kawałka gruntu na własność z dworkiem, chatką, a bodaj lepianką—to zwykle niedościgniony ideał całego życia, pracy i zabiegów tylu ludzi, że możnaby to uważać prawie za manję pewnego rodzaju. Manja taka nie ma nic w sobie nagannego. Musi to być bardzo przyjemnie czuć własny grunt pod nogami, własny dach nad głową, szczególnie, jeśli człowiek nigdy w życiu własnego kawałka ziemi nie posiadał.

To pożądanie własnej siedziby jest jedną z cech charakterystycznych mieszkańców większych miast na całym świecie. Manja to kosmopolityczna, która też dała temat do wielu już komedji i fars, któreby nawet zliczyć było trudno. Ot, nie dalej szukając, wszak „Nasi poczciwi wieśniacy” Sardou osnuci są na tym samym motywie.

A jednak pokazuje się, że temat nie został wyczerpany zupełnie, lub też że w każdym kraju i okolicy trochę w odmiennych warunkach się przedstawia, kiedy pp.: Schönthan z Kadelburgiem umieli z niego wykroić czteroaktową krotowilę, która tem się różni od francuskich, że jest zupełnie przyzwoita, a od ogółu niemieckich, że jest zabawną i zupełnie dobrze pod względem scenicznym zbudowaną.

Rodzina Weinholców ma dwa dni szczęśliwe.—Pierwszy, kiedy się instaluje w willi pod Berlinem, a oprowadzając przyjaciół i znajomych od strychu do suteren po swojej nowej rezydencji, może im z dumą powiedzieć: to nasze—i drugi, kiedy straciwszy dużo pieniędzy, znużona wszelkiego rodzaju przykroczeniami, walącami się na nią jak grad od krewnych, przyjaciół, znajomych, a nawet od komarów i różnych insektów nocnych, pozbywa się tej utrapionej willi i powraca do Berlina na dawne mieszkanie.

Para autorów niemieckich, która „Dwa dni szczęśliwe” napisała, jest widocznie bardzo rutynowana, żyjąca z sobą i ma dobre sceny poczucie. Jest na przykład w tej sztuce ciotka, która zatrąwa wszystkim życie, narzucając krewnym swoją wolę i kaprysy. Uważali ją siostrzeńcy za ubogą, ona tymczasem jest bardzo bogatą i właśnie od chwili, kiedy rodzina o jej majątku się dowiaduje, wszyscy się zdają na jej łaskę i nielaskę. Zdawałoby się, że komedia pójdzie w tym kierunku, a ciotka Krystyna okaże się w końcu tylko zręczną mistyfikatorką, wyzyskującą interesowność swojej rodziny. Tymczasem tak nie jest. Jędrza domowa ma istotnie znaczny majątek, a w komedji służy ta zręczna postawiona postać za kontrast ujemny do poczciwego wujaszka Litehena, który ma usposobienie łagodne, jest niezynny, usłużny i, choć ubogi, umie stać się użytecznym każdemu i przyjemnym gościem jest w cudzym domu.

Jak w każdej komedji, a zatem i w „Dwóch dniach szczęśliwych” jest Numa, która idzie za Pompilusza, naturalnie, po zwaloczeniu przeszkód, niezbyt wielkich zresztą, jakie zakochanej parze złośliwa ciotka stawia.

I romans jednak umieli autorowie urozmaicić tem, że ani panny, ani kawalera nie wybierali z jakichś sfer wyszukanych wysokiej inteligencji lub wykształcenia. Panna Eliza jest sobie zwyczajną mieszczańską berlińską, która ma ochotę wydać się za żonę za pierwszego przystojnego chłopca, jakiego na kolei spotkała.

Młody człowiek za to posiada wyjątkowe na zdobywcę serc niewieściach kwalifikacje, bo jest wiedeńskim czystej krwi, na imię mu Józef, a więc po wiedeńsku mile brzmiące Pepi, no i jest autentycznym synem jedynakiem „Cesarza Rzymskiego”, bo pod taką firmą jego matka prowadzi zakład restauracyjno-kawiarniany nad modrym Dunajem.

Młodzi zwyciężają przeszkody, ciotka Krystyna poprawia się ze swoich wad na starość, staje się łagodną jak baranek, a przytem szwedzka dla rodziny, Weinholcowie wille sprzedają, poważnione małżeństwo Wittów godzi się z sobą, no i wszystko kończy się tak dobrze i szczęśliwie, jak tylko w wesołej krotowili najlepiej zakończyć się może. Widz wychodzi z teatru zupełnie spokojny o przyszłość tych wszystkich państwa, nie wątpiąc nawet, że Cesarz Rzymski doczeka się licznych potomków, że jego dynastia, rozrodzona w cały szereg Pepich, nie zaginie.

No i dziwić że się tu potem, że p. Słiwiński tak często z pochwałami się spotyka, że teatr Nowy ma powodzenie. Sztuki są tam wybierane z nowości zagranicznych prawie zawsze szczęśliwą ręką. Gdy się która nie powiedzie, na jej miejsce znajduje się w tej chwili nowa, a repertuar bieżący liczy kilkadziesiąt

utworów zapasowych z lat poprzednich zawsze do przedstawienia gotowych, z próbą, a nawet bez próby, bo role są dobrze umiane i pozostały w pamięci artystów. Przytem, pomimo tak małej sceny, każda sztuka wyreżyserowana jest tak starannie i kilkanaście osób (w „Dwóch dniach szczęśliwych” nawet dwadzieścia w trzecim akcie) rusza się na scenie swobodnie, gdy niemi umiejętna kieruje ręka. Artysty mają zaufanie do swojego kierownika, wiedzą, że im praca na marne nie idzie, a i publiczność bawi się w tym teatrze dobrze, jeżeli tylko śmiechu i lekkiej strawy szuka, pewna, że ją znajdzie starannie i dobrze przygotowaną.

Rodzaj tam uprawiany jest lekki, często za lekki nawet, ale praca jest sumienna i umiejętna i w danych warunkach robi się wszystko, co można i jak najlepiej można.

„Dwa dni szczęśliwe”, grane bardzo starannie i wystawione nawet z pewnym komfortem przy nowej dekoracji, przypuszczam, że będą miały powodzenie, bo krotowilą jest zajmująca i słucha się jej przyjemnie. Może jej zaszkodzi to, że jest przyzwoita, że niema tłustych i pieprzonych konceptów, ani sytuacji drastycznych. Nie przesądzam kwestji, bo nie znam upodobań pań i panów, którzy tam leżą i pierwsze rzędy krzesła zajmują, pozostawiając poważniejszej sztuki odlogiem.

Tej publiczności, którą znam i którą rozumiem, „Dwa dni szczęśliwe” bardzo zalecam. P. Sikorskiego jako dobrodusznego wujaszka, gderliwą ciotkę p. Micińską i p. Słiwińskiego jako *echt* wiedeńczyka widzieć warto. Tych artystów wymieniam, bo nie chce mi się dla pochwalnej wzmianki o wszystkich pi pisywać całego afisza.

Kazimierz Zalewski.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 15-go czerwca odbędzie się zebranie koleżeńskie uczennic pensji panny Wandy Rafalskiej, które ukończyły ten zakład naukowy w r. 18-8-ym.

— D. 15-go czerwca, od godz. 2-jej po południu, w tattersalu warszawskim przy ulicy Ordynackiej, odbędzie się licytacja koni, pochodzących z najlepszych stad krajowych.

— D. 15-go czerwca, o godz. 9-jej wieczorem, w lokalu Towarzystwa na Dypasach, odbędzie się niedoszłe do skutku w pierwszym terminie zebranie ogólne członków Towarzystwa cyklistów warszawskich.

— D. 15-go czerwca, o godz. 4-jej po południu, w kancelarii Towarzystwa, odbędzie się zebranie ogólne członków tutejszego Towarzystwa wyścigów konnych.

— D. 15-go czerwca, o godz. 12-jej w południe, w kancelarii wojskowej komisji budowlanej na Pradze, odbędzie się licytacja na dostarczenie i ułożenie posadzki dębowej na przestrzeni 21 sążni kwadratowych.

— D. 15-go czerwca upływa termin nadsyłania prac na konkurs *Gazety rolniczej* na dzieło „O uprawie chemicznej i mechanicznej roli”. Nagroda konkursowa wynosi rs. 1000.

— D. 15-go czerwca, o godz. 8-jej wieczorem, w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa (Krakowskie-Przedmieście № 66), odbędzie się posiedzenie członków komitetu wystawy skór.

— D. 15-go czerwca, o godz. 11-jej przed południem, w sali licytacyjnej magistratu warszawskiego, odbędzie się licytacja *in minus* przez opieczętowane deklaracje na reparację lokali drugiego oddziału straży ogniowej warszawskiej od rs. 1649 kop. 13; wadium rs. 165.

— D. 15-go czerwca, w urzędzie powiatowym częstochowskim, odbędzie się licytacja na dokonanie robót około urządzenia pomieszczenia dla bydła stepowego od rs. 251 kop. 55; wadium rs. 20.

— Do d. 15-go czerwca przyjmowane będą meldunki koni ze stawka rs. 150 do gonitwy z przeszkodami o nagrodę klubu myśliwskiego, mająca się rozegrać d. 16-go b. m.

— Od d. 15-go czerwca kasa Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypłacać będzie należność za złożone przed d. 10-ym b. m. do sprawdzenia wylosowane d. 1-go kwietnia r. b. listy zastawne 5-procentowe tegoż Towarzystwa, oraz za kupony w pierwszym półroczu r. b. do wypłaty przypadające.

— Do d. 15-go czerwca odbywać się będą egzaminy wstępne przedwakacyjne i zapis uczennic na rok szkolny 1893/4-ty w zakładzie naukowo-rolniczym hr. C. Plater-Zyberkówny (przy ulicy Pięknej pod № 24-ym).

— D. 15-go czerwca, o godz. 9-jej zrana, w sali losowań tutejszego kantoru Banku państwa, rozpocznie się ciągnięcie piątej klasy 160-jej loterii klasycznej Królestwa Polskiego i trwać będzie dni 10.

— D. 15-go czerwca, o godz. 7 $\frac{1}{2}$ wieczorem, w lokalu Towarzystwa ogrodniczego (przy ulicy Chmielnej pod № 14-ym), odbędzie się dziesiąte posiedzenie członków pierwszej stałej komisji teorii ogrodnictwa i nauk przyrodniczych pomocniczych.

— D. 15-go czerwca, o godz. 5 $\frac{1}{2}$ po południu, w Towarzystwie dobroczynności odbędzie się posiedzenie członków wydziału kasy pożyczkowej.

— D. 15-go czerwca, o godz. 5-jej po południu, odbędzie się wizyta roczna członków delegowanych Towarzystwa dobroczynności w ochronie XXII-jej Bernarda Handkiego dla ubogich dzieci oraz w szwalni VI-jej dla ubogich dziewcząt przy ulicy Okopowej pod № 4-ym.

RUCH SŁUŻBOWY.

Rozkazem ministra oświaty z d. 9-go maja przyjęci zostali na służbę w ministerjum oświaty:

Starszy ordynujący lekarz siemionowskiego szpitala wojskowego w Petersburgu, r. st. Maksimow, i zaliczony do 1-go departamentu ministerjum sprawiedliwości, asesor kolegjalny Esipow, z назначением: pierwszy nadzwyczajnym profesorem chirurgji i anatomji topograficznej, drugi zaś

prawa karnego przy uniwersytecie warszawskim, z zaliczeniem służby już od d. 5-go i 26-go marca r. b.

Otrzymali urlop na wyjazd do cesarstwa i za granicę na 29 dni po nad czas zwykłych wakacyj uniwersyteckich: profesor uniwersytetu warszawskiego, rz. r. st. Fiszer von Waldheim, na czas zaś do d. 18-go lipca r. b. nadzwyczajny profesor tegoż uniwersytetu, Esipow.

(*Praw. wiadn.* nr. 110 z d. 6-go czerwca.)

Najwyższym rozkazem, danym na imię ministra sprawiedliwości d. 19-go maja r. b., mianowany członkiem izby sądowej warszawskiej, prokurator sądu okręgowego w Suwałkach, Koch.

Z zezwolenia ministra sprawiedliwości, udzielonego w d. 10-ym maja, otrzymali urlop niezależnie od wakacyj sądowych na wyjazd za granicę: towarzyszy prezesa sądu okręgowego w Lublinie, Bobrowski, na czas od d. 1—15-go września; członkowie tegoż sądu okręgowego: Szpot na czas od d. 1—15-go września, Smirnow na czas od dnia 1—20-go września, Szlecer na czas od d. 20-go maja do 1-go czerwca, Okolski na czas od d. 25-go maja do 1-go czerwca; urlop na wyjazd za granicę podczas wakacyj sądowych: członek sądu okręgowego w Suwałkach, Borszcz.

Rozkazem, danym w d. 8-ym maja przez ministra finansów, oficer straży pogranicznej grajewskiej, sztabs-rotmistrz Czmychow, mianowany starszym oficerem do szczególnych poruczeń przy sztabie tejże brygady; rotmistrz zaś brygady łomżyńskiej straży pogranicznej, Geliczer, przeniesiony do brygady petersburskiej straży pogranicznej. Urlop, udzielony oficerowi kaliskiej brygady straży pogranicznej, Sengulle, na 28 dni, przedłużony o dwa tygodnie.

(*Praw. wiadn.* nr. 111 z d. 7-go czerwca.)

Podsekretarz izby sądowej, p. Modzelewski, opuścił służbę i zapisał się do grona adwokatów przysięgłych w Warszawie, a na jego miejsce został mianowany starszy kandydat przy sądzie okręgowym w Warszawie, Rafalski.

Posadę sekretarza w I-ym dep. cyw. izby sądowej po ś. p. Sulimierskim objął p. Stefanowicz, a podsekretarzem w tym departamencie został p. Sobieczewski, dotychczasowy podsekretarz przy izbie oskarżeń.

Rejentem w Staszowie został mianowany p. Horodyski, podsekretarz sądu okręgowego w Radomiu.

(*Gaz. sąd.* nr. 22 z d. 10-go czerwca.)

Pomocnik naczelnika kantoru pocztowego w Aleksandropolu, Kerencew, został mianowany p. o. naczelnika tegoż kantoru.

W urzędzie pocztowym w Aleksandrowie pogranicznym zmiany żadne nie zaszły. (*Warsz. dzienn.*)

ZE ŚWIATA.

× Cieszyn. Zamieszkały u źródeł Wisły w Ustroniu pod Cieszynem etnograf, p. Bogumił Hoff, pisze do nas pod d. 6-ym b. m.: W drugim dniu Zielonych Świątek, o godz. 2-jej po południu, po najpiękniejszej pogodzie zerwała się olbrzymia burza z piorunami, zakończona niebywałym gradem. W ciągu kilku minut cała okolica zabielała warstwą lodu, grubą na kilka cali. Straty, poniesione przez rolników, są nader znaczne, chociaż szczegółowo jeszcze nie obliczone. Przy ciepłej i dżdżystej pogodzie śniegi górskie szybko tają; prawdopodobieństwo powodzi w r. b. jest wielkie. Ruch letników w Warszawie, zazwyczaj ożywiony, dotychczas się nie ujawnił. Ze spraw ogólnych potracę o przygotowania do wystawy jubileuszowej w Cieszynie z powodu ćwierćwiekowego istnienia Towarzystwa gospodarsko-ludowego. Zawiązuje się tu Towarzystwo p. t. „Klub beskidzki”, mający na celu zachęcanie do zwiedzania gór, tudzież ułatwiania przystępu do miejscowości ciekawszych. Co najważniejsza, nowy klub nie będzie czysto niemieckim, w gronie bowiem założycieli posiada kilka znanych u nas osobistości.

× Złota róża. Ceremonja wręczenia złotej róży, jak wiadomo, w r. b. przesłanej przez Ojca św. królowej belgijskiej, odbyła się w d. 2-im b. m. przed południem w sali marmurowej brukselskiego zamku królewskiego. O godz. 9-jej trzema ekwipażami dworskimi udał się z nuncjatury do zamku nuncjusz papieski wraz z delegatami Stolicy Apostolskiej. Jednocześnie z pojawieniem się dostojników kościoła weszli do sali marmurowej, zamienionej na kaplicę: królowa, król, hrabia i hrabina Flandrji, ks. Albert i księżniczki. Pary monarszej oczekiwali już tu ministrowie i wyżsi urzędnicy państwa. Nuncjusz, monsignor Nava di Boulife, odmówił cichą mszę, poczem polecił delegatowi Stolicy św., monsignorowi Nicotra, odczytanie breve papieskiego. Z kolei klęcząc odebrała królowa z rąk nuncjusza dar Ojca św., za który król wywdzięczył się na miejscu, obdarzając nuncjusza wielkim krzyżem, delegata zaś Stolicy św. krzyżem oficerskim orderu Leopolda.

× Sensacyjnego morderstwa dokonano w Marchiennes, w miejscowości, położonej w pobliżu Brukselli. Czterech zamaskowanych mężczyzn wdarło się w biały dzień do pałacyku milionera Depry. Bandyci zamordowali właściciela pałacyku, jego żonę i dwie dorosłe córki, a potem, zrabowawszy kasę i szafy, zniknęli bez śladu. Samych klejnotów zabrali rabusie za 100,000 franków.

× Usłużny pies. Rzadkie zjawisko: pies w usługach elektryczności pojawił się w Londynie. Wabi się „Strip”, a własnością jest inżyniera Cromptona. Służba „Stripa”

zasadza się na przeciąganiu drutów elektrycznych poprzez podziemne kanały i rury. W tym celu do obroży psa przywiązują drut, poczem spuszcza „Stripa” do kanału lub rury, którą ten przebiega aż do następnego otworu, z kąd go na wierzch dobywają, oczywiście wraz z drutem. „Strip” tym sposobem niemała już przestrzeń stolicy angielskiej zaopatrzył w światło elektryczne.

BAŃKI MYDLANE.

Przyszły milioner.
 Małeńki Józio płacze rzewnie,
 — Czego ty płaczesz, Józiu?
 — Uuuu... zgubiłem dziesiątkę.
 Litując się niedoli dziecięcej, ojciec daje Józiovi dziesiątkę. Tymczasem chłopiec jeszcze rzewniej płakać zaczyna.
 — Czegóż ty jeszcze płaczesz?
 — Uuuu... Gdybym nie zgubił przedtem dziesiątki, miałbym teraz dwie dziesiątki... Uuuu...
 *
 Obiecująca kuracja.
 — No—ręczę do siebie młodziutki lekarz—mam już jednego pacjenta. Tego już nie opuszczę, dopóki... nie znajdę sobie drugiego...
 *

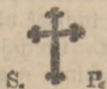
Z przepisów świątowych.

Jak żart dobry wart jest tyńfa,
 Tak dukata dobra rada.
 Posłuchajcie tedy, ludzie,
 Co wypada—nie wypada.
 Nie wypada: tańcząc z damą
 Polkę, walca, kontredansa,
 Szeptać: „Nie masz pani czasem
 Mi pożyczyć rubeljansa?...”
 Nie wypada: gdy służąca
 Powie: „Niema pana w domu”,
 Szukać pana pod kanapą,
 Gdzie się schował pokryjomu...
 Nie wypada: gdy się dama
 W grze lub spiewie zaciętrzewia,
 Wołać: „Dajże pani pokój!
 Zabolały nas już trzewia!...”
 Nie wypada: po raucie,
 Gdy wychodzisz na ulicę,
 Pokojowki ścisnąć dłoni,
 Gospodyni szczytać w lice...

Na schronienie dla służ, nowo założone przy ul. Nowo-Wielkiej № 7.

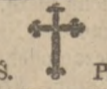
Bezimiennie rs. 1.
Dla najbiedniejszych.
 Od nieznanego rs. 2 i paczkę ubrania.
Dla biura nędzy wyjątkowej.
 C. rs. 3.
Dla Pauliny Chłopickiej z 3-em dziećmi i chorym mężem (Wronia 34).
 C. rs. 2.
Dla Tekli Dąbrowskiej, wdowy z 8-giem dziećmi (ulica Wolność № 3).
 C. rs. 1.
Dla Klotyldy G. z 4-giem dziećmi (Wolność № 3).
 C. rs. 1.
Dla Marcjanny Wisniewskiej, 96-letniej staruszki (Stawki № 22).
 W rocznicę śmierci, X. X. z Gniewania rs. 3.
Na budowę kościoła na Pradze.
 Marjanna kop. 50.

Nekrologja.

Ludwika z Pancerów ZAWADZIŃSKA,

wdowa po ś. p. Władysławie, naczelniku ruchu drogi żelaznej Nadwiślańskiej, opatrzona ś. w. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach zasnęła w Bogu dnia 13-go czerwca r. b., przeżywszy lat 41. Pograżeni w głębokim smutku ojciec, córki, synowie, zięć i rodzina zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do kościoła św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej dnia 15-go czerwca, t. j. we czwartek, o godzinie 10-iej i pół zrana, a następnie na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godz. 6-iej po południu, na cmentarz powązkowski. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą.

KAROL SZAMOWSKI,

urzędnik dr. żel. warszawsko-wiedeńskiej, opatrzony ś. w. Sakramentami, po ciężkich cierpieniach, zasnął w Bogu dnia 13-go czerwca 1893 roku, przeżywszy lat 52. Pograżona w głębokim smutku żona, siostra, szwagier, bratowa i siostrzenica zapraszają krewnych, przyjaciół, kolegów i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dolnym kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie w dniu 15 czerwca, to jest we czwartek, o godzinie 10-iej zrana, a następnie na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godz. 5-iej po południu, na cmentarz powązkowski. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —888

Robert Perl,

b. kupiec, obywatel m. Warszawy, opatrzony ś. w. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach, zasnął w Bogu dnia 12-go czerwca 1893 r., przeżywszy lat 75. Pograżeni w głębokim smutku: żona, córki, synowie i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do kościoła św. Piotra i Pawła na Koszykach w dniu 15 czerwca, to jest we czwartek, o godzinie 11-iej przed poł., a następnie na wyprowadzenie zwłok zaraz po skończonym nabożeństwie na cmentarz powązkowski. —885

† Ś. p. Ludwika Kwiatkowska,
 wdowa po doktorze,

opatrzona ś. w. Sakramentami, po krótkich cierpieniach zasnęła w Bogu d. 13-go czerwca r. b., przeżywszy lat 75. Pograżona w głębokim smutku rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na nabożeństwo żałobne odbyć się mające w górnym kościele św. Aleksandra w d. 15-ym czerwca, t. j. we czwartek, o godz. 10-iej i pół zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godz. 5-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —890—

† Dnia 17-go czerwca, w sobotę, jako w rocznicę śmierci
ś. p. Stanisława Balickiego,

odprawione będzie nabożeństwo żałobne, o godzinie 9-iej i pół zrana, w górnym kościele św. Krzyża. —2443—

† Dnia 15-go czerwca, jako w rocznicę śmierci

ś. p. Kazimierza Świąteckiego,

odbędzie się w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-iej i pół zrana, nabożeństwo żałobne, na które zaprasza się krewnych i przyjaciół zmarłego. —2441—

† W dniu 16-ym czerwca r. b., to jest w piątek, o godz. 10-iej zrana, jako w wigilję imienin

ś. p. księdza Adolfa Piętki,

odprawione będzie za spójność jego duszy żałobne nabożeństwo w kościele św. Aleksandra, a nazajutrz, t. j. w sobotę, także nabożeństwo, o tejże godzinie w kościele Ww. Świętych, na które zaprasza się krewnych, przyjaciół i znajomych. —2465—

† We czwartek, dnia 15-go czerwca, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci

ś. p. księcia Kazimierza ŚWIATOPEŁK-MIRSKIEGO,

odbędzie się za spójność jego duszy msza żałobna, o godz. 11 przed poł., w kościele św. Krzyża, na którą matka i rodzeństwo zapraszają krewnych, kolegów, przyjaciół i znajomych. —2461—

† W dniu 17 czerwca, jako w pierwszą rocznicę imienin

ś. p. ADOLFA WENTZ'LA,

odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Krzyża, o godz. 10-iej zrana, na które pozostała w ciężkim smutku żona zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2445

† Dnia 15-go czerwca r. b., to jest we czwartek, jako w pierwszą rocznicę śmierci 2464

ś. p. Stanisława Bagdacha,

odbędzie się żałobne nabożeństwo o godzinie 8-iej zrana w kościele parafjalnym w Zbikowie pod Pruszkowem.

† We czwartek, tj. dnia 15 czerwca, o godz. 10-iej zrana, odbędzie się w kościele św. Krzyża żałobne nabożeństwo za duszę

ś. p. Juljana Bogusławskiego,

na które zaprasza pozostała rodzina. —2419—

† Za duszę

ś. p. Andrzeja Zakrzewskiego,

urzęd. dr. żel. warsz.-teresp., odprawione będzie jako w trzecią rocznicę śmierci nabożeństwo żałobne we czwartek, t. j. jutro o godzinie 11-iej przed poł., w kościele po-karmelickim na Krakowskim-Przedmieściu, na które żona z dziećmi zaprasza.

† Dnia 15 czerwca, t. j. we czwartek, jako w rocznicę śmierci

ś. p. Aleksandra Mireckiego,

b. urzędnika Banku Handlowego w Warszawie, odprawione będzie za duszę jego nabożeństwo w kościele św. Krzyża, o godzinie 9-iej i pół zrana, na które zaprasza się krewnych, przyjaciół i znajomych. —2451—

† Jutro, to jest we czwartek, za duszę

ś. p. Zygmunta i Marcjanny Stelmowskich,

odprawiona będzie wotywa w kościele św. Aleksandra, o godzinie 9-iej zrana. —2462—

Z Petersburga.

Now. wr. w korespondencji z Chicago daje takie zestawienie:

„Do jakiego stopnia wielki jest handel w Chicago, dowodzą najlepiej następujące cyfry, wyjęte ze sprawozdania za r. 1890-ty: W roku tym sprzedano zboża około 40 milionów czetw. i zarznięto w rzeźniach miejskich 13 milionów sztuk bydła. Cyfry sprzedaży i operacji z olejem, serem, spirytusem i innymi produktami są tak kolosalne, że mogą doprowadzić do rozpaczliwych nie tylko ruskich, lecz każdego przemysłowca europejskiego. Istotnie, są one prawie niemożliwe do osiągnięcia gdzieindziej. Ogólna suma tranżakej, zawartych w Chicago w r. 1887-ym, przewyższa 6 miliardów franków.

„Chicago pod tym względem przedstawia najlepszą ilustrację wzrostu przemysłu amerykańskiego ręko-dzielniczego i fabrycznego. W r. 1870-ym w Chicago przy ludności 300,000 było z górą 1,000 różnych zakładów przemysłowych, w których pracowało przeszło 20,000 robotników. Zakłady te reprezentowały same produkcję 100 milionów rubli.

„Po dziesięciu latach liczba zakładów przemysłowych podwoiła się, a produkcja ich wzrosła pięciokrotnie. Nareszcie w chwili obecnej w mieście liczone do 2½ tysięcy fabryk z ogólną produkcją 700 milionów rubli. Aby lepiej zrozumieć i ocenić te cyfry, pozwolę sobie przypomnieć, że produkcja całego tak zwanego okręgu łódzkiego z dodaniem okręgów: warszawskiego, sielecko-sosnowickiego i kaliskiego, nie dadzą nawet połowy tej sumy.

„Przy bliższym rozważeniu tych cyfr amerykańskich jednym z pierwszych wniosków jest ten, że przemysł drobny i tutaj pochłaniany jest coraz bardziej, drobny zaś zakład i drobna fabryka następują wcięż produkcji kapitalistycznej. Jeżeli w r. 1870-ym średnia liczba robotników w Chicago równała się 19, to już po dziesięciu latach norma ta dosięgała 40, a jeszcze po 10-ciu latach — 60, co daje tę samą cyfrę przeciętną, jaką posiadają większe fabryki w okręgu warszawskim w r. 1890-ym.”

Zestawienia te są tem ciekawsze, że robi je człowiek zupełnie kompetentny, korespondentem bowiem Now. wr. jest p. Światłowski.

W tym samym dzienniku spotykamy na innym miejscu korespondencję z Grodna, traktującą o trzebieży lasów:

„W ostatnich czasach dzienniki jeły donosić o trzebieniu lasów w prowincjach północno-zachodnich. W uzupełnieniu tych informacji należałoby dodać, że równie szybko znikają tutaj lasy skarbowe i to z olbrzymią stratą tak dla ludności miejscowej, jak i skarbu. Straty tych możnaby uniknąć, gdyby wydano pozwolenie na uskutecznianie detalicznej sprzedaży materiału leśnego według oznaczonego z góry cennika i w przeznaczonych na wyręb działkach, a nie tak, jak się to dzieje obecnie, gdy sprzedaż odbywa się na licytacji całymi porębami, po cenach dostępnych bardzo niewielu osobom i to prawie wyłącznie z kategorii przemysłowców leśnych.

„Za detaliczną sprzedażą materiału leśnego przemawiają dwie okoliczności: po pierwsze udostępniłaby ona kupno niezbędnego materiału leśnego uboższej ludności, która w obecnych warunkach płaci ceny podwójne, bo kupuje materiał dopiero z drugich rąk od przemysłowców leśnych; prócz tego sprzedaż cząstkowa powiększyłaby prawie w trójnasób dochody skarbu, gdyby odbywała się na zasadzie oddzielnego otaksowania każdej sztuki drzewa, podobnie, jak to czynią przemysłowcy leśni, zarabiając tą drogą blisko 100% od sumy zapłaconej skarbowi. Okoliczność ta objaśnia nam także ustawiczne zwiększanie się poręb i ciągle rabunki leśne, które w stosunkach wiejskich są wcięż na porządku dziennym; nie też dziwnego, że sądy nasze są poprostu zasypane sprawami o nadużycia własności leśnej.

„Prywatnemu właścicielowi zależy nieraz bardzo na otrzymaniu całej sumy odrazu, z tego też względu sprzedaż detaliczna jest dlań mniej dogodna, skarb przeciwnie, znajduje się w odmiennych warunkach, posiada bowiem inne źródła dochodów. Rozumie się samo przez się, że ten system eksploatacji wymagałby osobistej kontroli ze strony leśniczego miejscowego nad sprzedażą materiału. Zważywszy jednak, że eksploatacja przeznaczonych do wycięcia obszarów nie odbywa się równocześnie w całym leśnictwie lecz kolejno, głównie w porze zimowej; że wreszcie ustanowienie kontroli tygodniowej z pomocą specjalnego kwitarjusza sznurowego jest rzeczą bardzo łatwą — zważywszy to wszystko przychodzi się do wniosku, iż nie stoi na przeszkodzie rozciągnięciu ścisłego nad sprzedażą materiału leśnych dozoru.

„Na okoliczność tę wartoby zwrócić uwagę. Czas już pomyśleć o uporządkowaniu eksploatacji lasów skarbowych i zarazem o umożliwieniu ubogiej ludności wiejskiej zaspokajania nieodzownych potrzeb w tym kierunku i umniejszenia tem samem wypadków kradzieży leśnych.”

Grażdanin zamieszcza następującą notatkę:

„Według otrzymanych przez ministerjum finansów od inspektorów podatkowych informacji telegraficznych za czas do końca maja, stan zboża ozimego i ja-

rego w guberniach Rosji europejskiej i Kaukazu jeszcze się bardziej polepszył. Umiarkowana temperatura i deszcze, padające prawie wszędzie w okresie sprawozdawczym, dopomogły do znacznego polepszenia się i dalszego rozwoju zasiewów."

Now. wr., raz jeszcze powracając do mowy hr. Kalnoky'ego, w oddzielnym artykule omawia bezowocne a wyczerpujące wysiłki mocarstw około coraz to nowych zbrojeń. Usiłowania te nazywa organ p. Suworina „Pracą Syzyfową” i taki też tytuł nosi wzmiankowany artykuł. Istotnie, jeżeli przyjrzymy się manipulacji uzbrojeń, z łatwością spostrzeczemy, że olbrzymi gład uzbrojeń, jakkolwiek staje się wciąż cięższym, nie posuwa się z miejsca. Co które państwo powiększy swoje siły, to wnet drugie doprowadza sytuację do równowagi itd. bez przerwy. Gdy jednak w końcu gład runie, wtedy podruzgotać może niejednego z podpierających go z wysiłkiem Syzyfów.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego.”

WYBORY W NIEMCZECH.

Berlin 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — W Berlinie postawiono następujące kandydatury narodowo-liberalne: w pierwszym okręgu Markgraff; w drugim Henneberg; w trzecim Winterfeld; w czwartym Bennigsen; w piątym Krause; w szóstym Bennigsen.

Berlin 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. Warsz.) — Większa część studentów tutejszych agitować będzie za kandydatem konserwatystów, prof. Wagnerem, przeciw kandydatce Virchowa.

TRAKTAT Z MENELIKIEM.

Rzym 14-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — Na wczorajszym posiedzeniu włoskiej izby deputowanych minister spraw zewnętrznych Brin oświadczył: Traktat z Menelikiem może być zmienionym ale nie wypowiedzianym. To samo odpowiedziały mu już Anglja i Niemcy.

SPRZENIEWIERZENIA

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Z powodu wielkich sprzeniewierzeń celnych aresztowano tu dyrektora wielkiej firmy Flaggert et Comp., tudzież urzędnika celnego. Dalsze aresztowania przewidywane.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Aresztowanie szefa firmy komisowo-ekspedycyjnej Flagolette Frères, z powodu ogromnych sprzeniewierzeń celnych, wywołało tu silne wrażenie.

INTERVIEW.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — *Echo de Paris* zamieściło niewiarygodne interview z generałem Fabre, który powrócił świeżo z Włoch. Generał utrzymuje, że trójprzymierze wobec antypatii, żywej dlań przez Włochów, nie długo już potrwa.

GRANICA KAMERUNU.

Berlin 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — W tutejszych sferach miarodajnych zaprzeczają wiadomości, jakoby Francja zamierzała zaproponować Niemcom rokowania w sprawie wytknięcia nowej granicy na tyłach Kamerunu. Niemcy odmówiłyby z pewnością.

POJEDYNEK.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Z Tunisu donoszą, że korespondent tamtejszy Ajencji Havasa zabił w pojedynku głównego redaktora dziennika *La Tunisie française*.

CARNOT.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Choroba Carnota pochodzi z przepracowania i anemji. Zamierza on odbyć kurację w Fontainebleau.

KOMPROMITUJĄCE LISTY.

Belgrad 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — W razie, jeżeli radykaliści zechcą postawić gabinet liberalny Awakumowicza w stanie oskarżenia, grożą liberaliści publikacją listów wielu przewodzców rady-

kalnych, dowodzących antydy nastycznych ich usposobień. Jeden z przewodzców stronnictwa liberalnego, były minister, posłał kopje tych listów Milanowi do Paryża.

CHOLERA.

Lugdun 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Funkcjonariusz kolei lugduńsko-śródziemnomorskiej zachorował na cholere.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — W Alais znowu zmarło siedem osób na cholere.

Wiedeń 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Strejkujący robotnicy w Kladnie wstrzymali pociąg kolejowy i zburzyli telefony. Nadszedł trzeci batalion wojska.

Wiedeń 14-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — Dzisiaj w delegacji przedlitawskiej podczas rozpraw zabrał głos Stanisław hr. Badeni.

Budapeszt 14-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — Z Pięciukościółów donoszą, że przy usunięciu robotników ze wsi Szabolcz musiało wojsko wystąpić do akcji. Dwanaście osób ranionych. Przewodzców aresztowano.

Berlin 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Generał Planitz II-gi mianowany jeneralnym inspektorem artylerji pieszej.

Berlin 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Pociąg idący z Saarbrücken do Metz zetknął się gwałtownie z pociągiem towarowym. Palacz zabity, 13 podróżnych poniosło rany.

Berlin 14-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — Zbiegłego kasjera paryskiego Banku „Société générale” uwięziono na dworcu luksemburskim.

Poznań 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Na cześć bawiącego tu cesarza odbył się wczoraj wieczorem obiad u komendanta załogi, jenerala Seekta.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Deputacja bankierów paryskich upraszała ministra finansów, aby nowa ustawa giełdowa mogła obowiązywać dopiero od d. 1 lipca r. b.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Interpelacja Despresa w sprawie giełdy robotniczej odłożona. Rząd zdaje się być pewnym swej pozycji.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Coraz nowe odkrywają ślady morderstw na kobietach, popełnionych przez bookmakera Lestevance'a.

Paryż 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Wybuchała tu powszechna zmowa fiaków i wozów.

Rzym 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Minister wojny, jen. Pelloux, oświadczył, iż stan armji włoskiej jest wyborny.

Rzym 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Ojciec św. zamierza zwołać konferencję biskupów, celem wypracowania regulaminu dla stosunków duchowienstwa z robotnikami.

Londyn 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Antyparnellista Sexton zaniechał zamiaru złożenia mandatu do izby gmin, skutkiem usilnych nalegań swoich przyjaciół politycznych.

Londyn 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — W ubiegłym tygodniu zawiesiło w Anglji wypłaty 102 firm.

Londyn 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Izba gmin odrzuciła 270 głosami przeciw 236 poprawkę Povella żądającą, aby kwestje małżeństw i rozwodów usunąć z pod kompetencji parlamentu dublińskiego.

Bern 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Uchwały międzynarodowej konferencji techniczno-kolejowej postanowiono utrzymać w tajemnicy.

Belgrad 14-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — Mówią, że król Aleksander ma poślubić jedną z księżniczek greckich.

Madryt 14-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — W ogrodach królewskich eksplodowała nieszkodliwie petarda.

Berlin 14-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ruble w gotówce 216 40 (wczoraj 216.15)
Ruble na dostawę 216 50 (wczoraj 216.25)

Z sądów.

Z powodu testamentu ś. p. Walewskiego.

(Dokończenie)

Mowa adw. Peplowskiego.

Adw. Peplowski na wstępie swojej mowy zaznaczył, że skoro ściśle zakresliły granice dochodzenia, i skoro, w myśl pomienionej decyzji, rejentowi zarzuca się jedynie, że wysłuchał woli testatora w obecności jednego tylko z liczby czterech świadków, pozostałych zaś przywołał dopiero odczytania i podpisania testamentu, zatem wobec tego wszystkiego, z jednej strony nie można podawać w wątpliwość ustalonej już stanowczo przez izbę sądową asystencji świadków przy czytaniu akcentacji i podpisaniu testamentu, a z drugiej — nie należy poruszać okoliczności ubocznych, nie związanych bezpośrednio z przedmiotem oskarżenia i mających tylko napróżno istotny watek dochodzeń.

Prokurator wspominał o zamożności ś. p. Walewskiego i o ponętnych dla wielu osób nadziejach otrzymania po nim sukcesji. Lecz cóż za związek okoliczność ta może mieć z rejentem, który tylko żałować musi, że tak było, skoro dzięki temu, po 17-tu latach nieskazitelnej pracy na swoim urzędzie, spotkał się z zarzutami, niesłusznie krzywdzącymi jego uczciwe imię. Na szczęście pierzchy już kłamliwe insynuacje, któremi zła wola jednych lub lekkomyślności innych szarpała w pierwszej chwili jego dobrą sławę... Po najściślejszym zbadaniu faktów został jedynie zarzut uchybienia przeciwko formalnym przepisom prawa; ale i ten zarzut bezzasadnym wydać się musi. Osnuto go na zeznaniach niektórych świadków. Tych ostatnich w obecnej sprawie podzielić można w ogóle na dwie odrębne grupy. Jedną z nich tworzą ci, którzy utrzymują, że wszyscy świadkowie testamentowi siedzieli ustawicznie na korytarzu i dopiero w ostatniej chwili wchodzili po kolei do pokoju chorego, gdzie żaden z nich jakoby więcej niż minutę nie przebył. Wartość podobnych zeznań sprowadza się do zera, skoro się je zestawia z ustalonym w decyzji izby oskarżeń faktem, ustawicznej obecności jednego świadka w pokoju chorego i asystencji tamże trzech innych od chwili odczytywania testamentu.

Drugą grupę tworzą świadkowie podpisani na testamentie. Rejent wezwał w tym celu pomocników swoich innych kolegów. Wiemy, że się zwykle tak dzieje i najczęściej dzieć musi, bo rejent nie może brać świadków z ulicy; musi mieć przy akcie ludzi, znanych sobie osobiście i odpowiadających wszystkim wymaganiom prawa.

Tak więc, pod względem wyboru świadków do testamentu postąpił rejen z całą ostrożnością. Całe zresztą postępowanie jego w danym razie wolne jest od jakichbydz zarzutów. Przedewszystkiem, dla usunięcia raz na zawsze wszelkich insynuacji zapamiętać należy to, że do sporządzenia testamentu wezwano rejenta, którego znał oddawna ś. p. W. i który nie miał nic wspólnego z panami R. Ten wybór osoby stwierdza jasno, że wezwanie rejenta nastąpiło z inicjatywy samego Walewskiego. A otrzymawszy to wezwanie, czyż rejent śpieszy natychmiast do szpitala? Bynajmniej: zgłoszono się do niego o godz. 1-ej z południa, a on dopiero o 4-ej przybył obiecał. Ten brak pośpiechu z jego strony dowodzi niezbitcie, że sporządzenie owego testamentu traktował na równi z każdą inną czynnością tego rodzaju, i że nie wchodziły tu w grę żadne zakulisowe zamiary. Zupełnie prawidłowem było następnie całe zachowanie się rejenta w szpitalu. Przybywszy tam i rozebrawszy się we wskazanym mu pokoju pana R., musiał przekonać się naprzód o stanie umysłowym chorego i sprawdzić jego chęć sporządzenia testamentu. Z opowieści doktora Dobrskiego wiemy, że z tego obowiązku wywiązał się bez zarzutu, i że doktor sam nalegał nań, aby do spisania testamentu przystąpić. Niesłusznie też przypisywano rejentowi, jakoby swojemu zapytaniom miał zniechęcić chorego do dalszych dyspozycji majątkowych. Przeciwnie, z ust dra D. słyszeliśmy, że on to, nie zaś rejent, radził choremu sporządzenie całkowitego testamentu. Rejent spytał jedynie: „czy to już wszystko?” i musiał tak postąpić, ażeby wiedzieć, czy chory skończył już swoje rozporządzenie, czy też nie. Co się tyczy interwencji dra D., to podczas jej łatwym był w tym razie do zrozumienia. Dbały o los kasy Mianowskiego i o dalszą egzystencję „Słownika geograficznego”, dr. D. spodziewał się, widocznie, że chory na ten cel sumę jakąś zapisze. Tymczasem, jak wiemy, stało się inaczej, bo W. objawił tylko swoją wolę co do majątków ziemskich, przeznaczając je Tadeuszowi R. i Michałowi W. Że całe to rozporządzenie wyszło z własnej inicjatywy zmarłego, który sam wymieniał nazwy majątków i osoby obdarowane, o tem również przekonywa niezbitcie wyższe po nad wszelkie zarzuty świadectwo dra D. Tym sposobem nie ulega wątpliwości, że rozporządzenia testamentu, przyjętego przez rejenta R., notowane pierwotnie przez niego na kartce a następnie sformułowane w akcie były dokładnym wyrazem osobistej woli zmarłego.

Niesłusznie z tego tytułu prokurator wygłosił zarzut, jakoby objawienie woli testatora odbyło się sposobem od-

powiedzi na pytania. Rejent, pisząc w podobnych okolicznościach testament, może, a nawet musi spytać o coś chorego, ażeby się przekonać, czy tenże uważa, czy jest przytomnym, czy ma jeszcze co do powiedzenia. Nie takie więc zapytania miał na względzie prof. Holewiński i cały zastęp innych uczonych, mówiąc, że są one z wymaganiami prawa sprzeczne, lecz jedynie te, które zmierzają do wywarcia na testatorze sugestji, czego w danym razie jak widzieliśmy, nie było.

Pozostaje kwestja samego spisania testamentu. Czy przy tem od samego początku świadkowie byli obecni, na to pytanie, jak się zdaje, odpowiedzieć należy twierdząco w tym sensie, że świadkowie weszli wtedy wraz z rejentem do pokoju chorego, zład niektórych z nich wychodzili chwilami na korytarz. Rejent, odwrócony od drzwi, widzieć tego nie mógł, a nie był przecie w stanie i nie potrzebował zresztą pilnować świadków, dla których podobna rola była chlebem powszednim i którzy przeto znali sami swoje obowiązki. W każdym razie zachowania się świadków nie można kłaść na karb winy rejenta.

Nie jest również żadnym uchybieniem ze strony rejenta to, że świadkowie treść testamentu dopiero przy jego odczytaniu poznali, boć nie sposób wymagać, aby chory mówił głosem donośnym. Tym sposobem wszystkich osłabionych pozbawiliby się możliwości testowania. Świadkowie nie na to są potrzebni, iżby szepcane przez chorego wyrażenia słyszeli, lecz na to, aby stwierdzili fakt objawienia woli, zaakceptowania spisanego tekstu i podpisu. Bardzo niebezpieczną byłaby w praktyce zasada, wedle której każdy świadek testamentu znajdować się powinien tuż przy chorym i słyszeć każde jego słowo. Przy takim poglądzie każdemu testamentowi groziłoby niebezpieczeństwo obalenia, bo wystarczyłoby na to, iżby ktobądź ze świadków oświadczył później, że przy sporządzaniu testamentu chwilowo się zdrzemnął lub głowę za drzwi wychylił. I któż mu wtedy dowiedzie, że tak nie było?

Bądźco bądź faktem jest, że od chwili odczytania testamentu aż do końca wszyscy świadkowie asystowali. To nie ulega już wątpliwości, bo ustaliła to już izba oskarżeń. A czy przedtem asystencja świadków była wedle prawa konieczna? Czy obecność przy odczytaniu, aprobać i podpisać nie wystarcza? Litera prawa bynajmniej nie idzie tak daleko, ponieważ art. 972 kod. Nap. opiewa, że „testament, podyktowany przez testatora i przez notariusza napisany, powinien być odczytany testatorowi w obecności świadków”. Tak więc litera prawa nie żąda obecności świadków przy dyktowaniu testamentu. Wprawdzie uczeni komentatorowie kodeksu mówią inaczej, ale wielka jeszcze kwestja, czy się tu nie mylą, boć przecie najważniejszym momentem jest nie dyktowanie, lecz odczytanie testamentu, przy którym testator może i tak rozporządzić swoje sprostować lub zmienić.

W każdym razie nie można winić rejenta o to, że się nie wdawał w komentowanie prawa, a zwłaszcza nie można w tem upatrywać wielkiego z jego strony uchybienia. A cóż będzie, na przykład, jeśli senat rządzący (który dotąd podobnej kwestji nie rozstrzygał), przy rozpoznaniu toczącego się procesu cywilnego, odmiennie od komentatorów francuskich wyrazi opinję? W tym stanie rzeczy rejent, który działał tu i uczciwie i zgodnie z przepisami prawa, uwolniony być winien, a w najgorszym razie może uleść odpowiedzialności chyba tylko z 1-ej, nie zaś z 2-ej części art. 466 kod. karn.

Na tem zakończyła się obrona.

Wyrok podaliśmy w numerze niedzielnym. *Fr. N.*

Sprawa Zalcwasserów.

Wczoraj nadeszły z senatu do izby sądowej akty znanej sprawy Zalcwasserów o udział w bankructwie podstępem.

Senat skargę kasacyjną obrońcy oskarżonych oddalił, a tym sposobem wyrok skazujący izby sądowej otrzymał już moc wykonawczą.

Decyzja senatu nosi datę 2-go b. m.

Przed jarmarkiem.

Do dnia 13-go b. m. znajdująca się na placu jarmarcznym ilość zważonej wełny wynosi 14,780 pud. 12 funt.

W r. z. o tej porze było 17,080 pud. 27 funt., a więc obecnie o 2,300 p. 15 f. mniej.

D. 13-go b. m. zważono wełny tegorocznej strzyży: na wagach miejskich . . . . . 420 pud. 26 f. „ bankowych . . . . . 7,355 „ 12 „ razem . . . . . 7,779 pud. 33 f.

Na jarmarku zeszłorocznym dnia tegoż zważono ogółem 7,338 p. 17 f., a więc mniej niż obecnie o 441 p. 11 f.

Wełna, zważona d. 13-go b. m. na jarmarku tegorocznym (7,359 p. 12 f.), oszacowana jest przez właścicieli do ubezpieczenia na ogólną sumę 129,500 rs.

Obecnie więc znajduje się na placu jarmarcznym zważonej już wełny 22,560 p. 10 f.; ilość ta, w porównaniu z r. z. (24,418 p. 39 f.), jest mniejsza o 1,858 p. 29 f.

Dowóz wełny na plac jarmarczny jest w dniu dzisiejszym również mocno ożywiony, jak wczoraj. Nie-

tylko wagi bankowe, lecz i miejskie są w obłożeniu. Główny gmach składów bankowych już prawie całkiem zapełniony; również sporą ilość wełny złożono pod szopami. W składach bankowych panuje ruch ogromny, mimo to, dzięki wzorowemu porządkowi, przestrzeganemu przez naczelnika tych składów, p. Aleksandrowa, interesanci załatwiani są kolejno z możliwym pośpiechem.

Licniejszy zjazd kupeów i fabrykantów spodziewany jest dziś przed wieczorem, wszyscy bowiem najpoważniejsi odbiorcy pragną wziąć udział w dzisiejszym zebraniu na giełdzie, a następnie w Muzeum przemysłu i rolnictwa.

Hodowcy owiec już bardzo licznie się zjechali.

Jutro, t. j. w pierwszym dniu jarmarku, niewątpliwie tranzakcje rozpoczną się od razu na wielką skalę, a to ze względu, iż tegoroczny jarmark ma właściwie do dyspozycji tylko dwa pierwsze dni swego trwania, mianowicie jutro i pojutrze, gdyż dwa następne dni przypadają na sobotę i niedzielę.

Rezultaty więc tegoroczne dadzą możność skombinowania, o ile projektowane skrócenie terminu trwania jarmarku z czterech na dwa dni ma istotnie dobre strony.

W dalszym ciągu dowozów nadeszły dziś zrana następujące partie wełny tegorocznej strzyży:

- Z dominjum Burzec Leona Dmochowskiego 56 pud. 37 f., z dom. Ułęż górny Karola Mejniera 47 pud. 7 f., z dom. Pojazdowo Leopolda Grodzickiego 68 pud. 35 funt., z dom. Stryjno Aleksandra Orsetti 83 pud. 20 f., z dom. Radawiec Jana Stadnickiego 115 pud. 20 f., z dom. Memowo Antoniego Szyłbowski 179 pud. 4 f., z dom. Szwierzowa Marji Orsetti 148 pud. 23 f., z dom. Uchanie Stefana ks. Lubomirskiego 144 pud. 22 f., z dom. Brusów Ludwika Bajerkiewicza 19 pud. 30 f., z dom. Suchodół Stanisława Kronenberga 99 p. 33 f., z dom. Kębło Stanisława Wessla 68 pud. 2 f., z dom. Wojcieszków Tadeusza hr. Plater-Zyberka 201 pud. 15 f., z dom. Zakrzewo Ignacego Budnego 198 pud. 12 f., z dom. Młodzież Karola Miłowicza 110 pud., Administracja dóbr Sobieszyn 62 pud. 14 f., z dom. Wola Szydłowiecka Józefa Myszyńskiego 125 pud. 5 f., z dom. Leszno 227 pud. 13 f., z dom. Łuszczewek Aleksandra Michelisa 38 pud. 14 f., z dom. Czerwona Niwa Kazimierza Sobańskiego 97 pud. 14 f., z dom. Michałów Jana Bersohna 71 pud. 23 f., z dom. Milanówek Michała Lasockiego 33 pud., z dom. Kozuski Donimirskiego 95 pud., z dom. Wola Gawartowa 48 pud. 10 f., z dominjum Wronskie Hieronima Fajansa 27 pud. 25 f., z dom. Tuchówek Marjana Dunina 95 pud., z dom. Żyżyn p. Wessla 72 pud. 20 f., zarząd dóbr Sanniki 78 pud. 32 f.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— *Pr numeratorowi z ul. Włodzimierskiej.* — Art. 103 kod. cyw. polskiego głosi: „Ojciec dziecięcia, w kazirodztwie lub cudzołóstwie zrodzonego, jako ojciec w akcie (urodzenia) zapisanym być nie może”, a art. 299 tegoż kodeksu przepisuje, że „uznanie dziecięcia naturalnego nie może nastąpić, względem dzieci ze związku kazirodzkiego lub cudzołóstwa zrodzonych”. Nakoniec, z ducha prawa i z opinji uczonych komentatorów (Marcadé, Malleville, Toullier, Delvincourt, Demolombe, J. K. Wólowski) wynika, że dziecko takie nie może być również przysposobionem (adoptowanem) przez swojego cudzołóstwa ojca. Zresztą radziemy panu zasięgnąć bezpośrednio rady któregoś z adwokatów.

— *Długoletniemu pr numeratorowi z Czyslochowy.* — Znajomość języka państwowego nie jest wymaganą, jako warunek do otrzymania poddaństwa.

— *Panu A. F.* — Każdy weksel handlowy przedawania się z upływem lat pięciu od daty protestu lub też od ostatniej czynności sądowej, w razie, gdy weksel był przedmiotem procesu (art. 189 kod. handl.). Przedawanie to wyłącza się bądź przez zapadły z mocy wekslu wyrok, bądź przez przyznanie długu mocą osobnego aktu. Wiadomość o komorniku znajduje pan w kancelarji zjazdu sędziów pokoju (Senatorska, 12).

— *Panu S. E., właścicielowi domu z Gesiej.* — Sieć rur wodociagowych w r. b. jeszcze zostanie, jak to już zresztą w swoim czasie donieśliśmy, przeprowadzona pod ulicą Gesią pomiędzy Smoczą i Okopami. Ze względu jednak na to, że roboty wodociagowe w r. b. rozpoczęte będą nie wcześniej, jak z końcem czerwca lub nawet w lipcu, więc i odnoga, którą się pan interesuje, w jesieni r. b. ułożona zostanie.

— *Pr numeratorowi „pro publico bono”.* — Sprawa uszkodzenia kanału na ulicy Żelaznej jest obecnie przedmiotem badań i kto za szkody zapłaci — niewiadomo dotąd. Uwagi sz. pana, że wszystkiemu winien zarząd kanalizacji, przyjęliśmy do wiadomości. Ażeby ferować werdykty w sprawach tak fachowych, należy mieć ku temu stosowne zasady.

— *Właścicielowi domu z Bieląskiej.* — Skarga na wodociąg nie wy daje się nam usprawiedliwioną, albowiem informację zaoferowaną na gruncie przekonały nas, że zarząd wodociągów punktualnie wysłał swoje wykazy kwartalne do magistratu, notując należności za wodę normalnie użytą, jak również za ilość przechodzącą normę. Jednocześnie przekonaliśmy się, że służba wodociągów zawiadamia o poleceniu zamknięcia dopływu, dając właścicielowi czas i możność uregulowania należności. Trochę więcej systematyczności i porządku, a wszystko ułoży się jaknajlepiej.

— *Panu S. G., stajemu pr numeratorowi.* — Do prowadzenia handlu w zakresie wskazanym przez sz. pana bezwarunkowo potrzebnem jest wykupienie świadectwa gildyjnego i to w razie sprzedaży hurtowej świadectwa i biletu I-ej gildji. W ogólnej granicy pomiędzy I-szą a II-gą gildją przy sprzedaży komisowej, uskuteczniejszej za pomocą korespondencji z biur i kantorów (a nie w naturze) ze składów i magazynów jest niezmiernie subtelną i dla udzielenia dokładnej informacji koniecznymi są wszelkie szczegóły, określające warunki sprzedaży. Art. 17-ty wstępu do ustawy handlowej określa w głównych zarysach cechy handlu hurtowego i detalicznego, radzimy wszakże nie zapominać o różnicy pomiędzy reprezentantem domu handlowego zagranicznego (jak w tym wypadku, amerykańskiego) a komisantem prowadzącym na własne ryzyko dany towar zagraniczny. Pó bliższe szczegóły i objaśnienia najlepiej udać się do wydziału patentowego w Warszawie, który wszelkich informacji chętnie i bezinteresownie udziela.

GIEŁDA.

Warszawa, 14-go czerwca.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie zapowiadały 216.50, 216.50 w poszukiwaniu i 216.75, co się równa kursom 46.20 i 46.12½ bez kosztów, gdy Petersburg cenik Londyn z odbiorem natychmiastowym po rs. 9.42 i rs. 9.42 w poszukiwaniu. Nasze zebranie giełdowe dzisiejsze rozpoczęło obroty drogim kursem 46.37½ (odpowiadającym 215.60 m. bez kosztów) za Berlin wpłatowy i podniosło tę cenę wobec braku oddawców waluty do 46.45 (t. j. 215.30 m. za 100 rs.). Różnice tworzyły dziś 7½ kop. i tyleż przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego na korzyść Berlina. W dostawach robiono dziś dość dużo. Sprzedano dostawy z odbiorem stałym w końcu lipca r. b. po 46.27½ i 46.30 i w końcu b. m. po 46.32½ i 46.35.

Waluty obce w średnim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 46.37½, 46.40, 46.42½ i 46.45, przeważnie jednak po kursach 46.37½ i 46.40. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 46.25. Londyn krótki bez nabywców. Za Paryż krótki osiągnęto 37.60, 37.62½ i 37.65. Wiedeń krótki sprzedawano po 76.95.

Z końcem giełdy żądano: za Berlin krótki 46.52½, za Londyn krótki 9.42½, za Paryż krótki 37.75 i za Wiedeń krótki 77.20, przy chęci płacenia 46.40 za Berlin wpłatowy.

Dyskonto bankowe w Berlinie 4%, w Londynie 3%, w Paryżu 2½% i w Wiedniu 4% w stosunku rocznym.

W papierach obroty średnie, lecz ospałe, przy tendencji słabszej. Za listy likwidacyjne żądano po 98.30 i po 98.—, stosownie do wielkości odcinków, bez ruchu. Pożyczki wschodnie w zafiarowaniu nominalnem po 102.— II-ej em. i po 103.75 III-ej em. Zabrano kilkanaście pożyczek premjowych II-ej em. z roku 1886-go po 222.50. Pożyczki wewnętrzne 4% z roku 1887-go I-ej ser. ceniono po 95.75 i po 95.25 trzy następne serje.

Listy zastawne ziemskie 5% starano się umieścić po 100.40 i po 98.90 listy zastawne ziemskie 4½%, a umieszczono kilka dziesiąt tysięcy rubli 4½% listów po 98.70.

Listy zastawne 5% m. Warszawy ofiarowano, według ceduły, po 102.50 I-ej serji, 101.90 II-ej, 102.50 III-ej i po 101.90 trzy następne serje, nabyto zaś kilka tysięcy I-ej s. po 102.30, oraz kilkanaście tysięcy II-ej, V-ej i ostatniej serji 101.75.

Listów zastawnych 5% m. Łodzi kupiono kilkanaście tysięcy IV-ej serji 101.05, przy chęci otrzymania po 101.25 za II-ej, III-ej i IV-ej s.

Obliży kanalizacyjne miasta Warszawy w żądaniu po 101.65, a wzięto kilkanaście po 101.40.

W żądaniu notowano akcje Tow. fabr. cukru Hermanowa po 340.—, Łyszkowice po 336.—.

W żądaniu kupony celne po rs. 1.52½, marki w gotówce po 46.⅔ kop., guldeny w gotówce 77.⅓ i franki w got. po 37⅝ kop.

Godzina 12-ta. Usposobienie giełdy dla walut obcych mocne, wyczekujące.

Okowita. Cena dystylatorów. Wiadro 100% rs. —, do 11.37 netto. Wiadro 78% rs. — do rs. 9.05—2%. Dowozów brak, zapasy bardzo mocne. Usposobienie bardzo mocne. Cena warsz. Tow. ocz. i sprzed. spirytusu rs. 11.12. *W. O.*

Sprawozdania z targów.

Targ zbożowy na placu Witkowskiego w dniu 14-ym czerwca.—Dowozy bardzo średnie, większe nieco ilości z próbek przedstawiano do sprzedaży. Ogółem ofiarowano pszenicy 600 korecy, żyta 700, owsa 400, jęczmienia 300 korecy. Usposobienie ogólne słabe. Pszenicy wyborowej brak, za białą płacą 6 rs. do 6.05, za pstrą 5.70. Żyto wyborowe 4.45 do 4.52½, średnie 4.25. Owies bez zmiany, mocno, po 2.90 do 3 rs. Jęczmień udało się sprzedać po 4.50 w gatunku dobrym.

— **Magazyny tranzytowe przy stacji Praga kolei warszawsko-terespolskiej.**

Sprawozdanie z dnia 13-go czerwca 1893 r.

	wyszło: w wag.	przyszło: w wag.	pozostaje: 11 wagonów
Zyta	3	1	20
Owsa	—	—	—
Maki żytniej	—	—	3
Maki pszennej	—	—	240
Kaszy jaglanej	9	23	12
Kaszy gryczanej	1	2	8
Ryżu	—	—	18
Pszenicy	—	—	15
Jęczmienia	—	—	—
Grochu	1	—	12
Gryki	—	2	—
Cebuli	—	—	—
Fasoli	—	—	—
Łoju	1	—	7
Makuchów	—	—	1
Kukurydzy	—	—	—
Maki kartoflanej	—	—	—
Cukru	—	—	—
Rodzenków	—	—	4
Żelaza	—	—	—
Tranu	—	—	—

Razem 15 wag. 28 wag. 351 wagonów

Wełna. Przed jarmarkiem. Ponieważ nowa strzyża już się rozpoczęła, w przededniu jarmarku świętojańskiego na czasie będzie przedstawicielem czterolecznego przebiegu handlu tym produktem, i wykazać jakie zmiany zaszyły w operacjach wełną w r. ubiegłym, w porównaniu do lat poprzednich. Ceny naszego

produktu były zawsze w zależności od cen na rynkach zagranicznych i od kursu naszej waluty, ponieważ zagranica dostarczała największego kontyngensu odbiorców wełny krajowej.

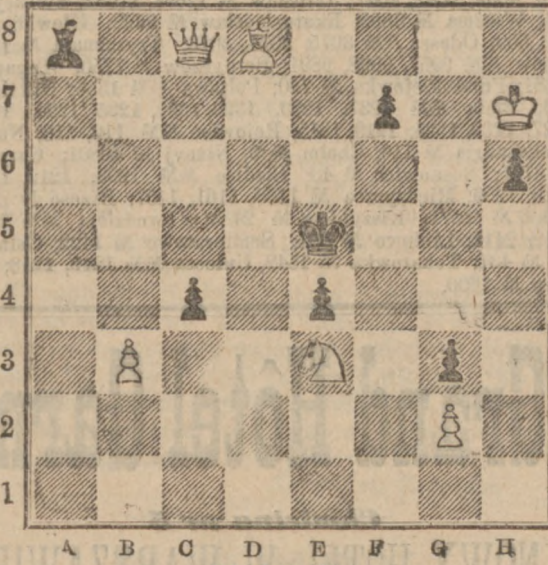
Cukier. Według sprawozdania biura przedstawicieli fabrykantów cukru w Kijowie z dnia 9-go czerwca r. b., na tamtejszym rynku cukrowym dokonano następujących tranzakcji mączką cukrową krystaliczną w okresie czasu od d. 27-go maja do d. 3-go czerwca r. b.

4.15. z zadatkim 50 kop. i 50 kop. w d. 1-ym sierpnia; 10,200 pudów na stacji Korsun i odbiorem w pierwszych miesiącach po rs. 4.12 1/2, z zadatkim 50 kop. i 50 kop. w d. 20-ym sierpnia; 9,000 pudów na stacji Gołowszówka na kwiecień-czerwiec po rs. 4.50, z zadatkim 25 kop. płatym w różnych terminach; w dniu 1-ym czerwca r. b. 15,000 pudów na stacji Bar z odbiorem w pierwszych miesiącach po rs. 4.15, z zapłatą przy odbiorze towaru.

Szachy.

ZADANIE 292

(B. Frohmana). CZARNE (7).

Mat za trzecim posunięciem.

ZADANIE 293

(P. W.).

Białe: Król B2. Dama A6. Laufr: B7, H6. Skoczki: C5, D3. Piony: A5, D6, G3, G4. (10). Czarne: Król D4. Wieża D5. Pion D7. (3).

Rozwiązania:

- 287. 1) E3-F3, G4-F3. 2) C4-E3+. (A) 1) ..... D8-?. 2) D7-C6+. (B) 1) ..... B7-??. 2) C4-B6+. (C) 1) ..... Jakk. inacz. 2) B3-D2.

Zadanie 287 rozwiązali pp. Ch. W. Białostocki, J. Bieliński, M. Binkowski, L. Horwitz, B. Kipman, M. Kipman, I. Popiel, P. W., A. Zagrzejewski i J. Zwoliński.

ODPOWIEDZI

Panu N. S.—W zadaniu 287, po 1) E3-F3, G4-F3; 2) C4-E3+, D5-E4, białe matują przez 3) D7-F5+, w razie zaś 3) B3-D2+, jak pan proponuje, czarne mogłyby jeszcze grać 3) ..... E4-D3; nadesłana nam próba jest zupełnie słaba.

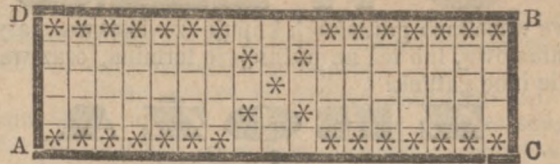
Panu L. H.—Zadanie 282 rozwiązałem pan mylnie, grając w trzecim posunięciu wariantu A skoczkiem na C5 zamiast na E5, co w odpowiedzi „mylnie rozwiązującym” już zaznaczyliśmy; również z dziwnym przeoczeniem nadesłał pan rozwiązanie wariantu A w zadaniu 290: po 1) C8-A4, E3-E1+; 2) G5-D2, H7-H6—wskazuje pan posunięcia: 3) D2-C2+ (?), E1-C3 (?); 4) B1-D2, co oczywiście sprzeciwia się zasadom gry szachowej.

LOGOGRYF.

Z następujących sylab: a—a—ba—der—do—dolf—dy—dom—gra—is—ka—kas—ko—lar—lam—le—ly—mal—mińsk—my—nie—nie—or—pu—ra—ra—se—sen—so—ta—ter—un—u—u—wa—wer,—w załączonych kratakach ułożyć 17 wyrazów czytanych z góry do dołu, w kierunku pionowym tak, aby litery na miejscu gwiazdek, czytane w kierunku A—B i C—D utworzyły imiona głosnych nowożeńców.

Znaczenie wyrazów: 1) Imię żeńskie.—2) Zwierzęta.—3) Pseudonim współczesnego powieściopisarza polskiego.—4) Moneta (wstecz).—5) Góry w Rosji.—6) Zbiornik wody.—7) Wyspa.—8) Imię żeńskie.—9) Miasto w Królestwie.—10) Odznaczenie.—11) Bohater powieści „Ostatni z Mohikanów”.—12) Miasto w Rosji.—13)

Zjawisko atmosferyczne. — 14) Niemowa.—15) Imię żeńskie. 16) Miasto we Włoszech. — 17) Włara u wschodnich nadorów.

Rozwiązanie arytmogryfu, umieszczonego w nrze 141-ym

Tak krawiec kraje, jak materji staje.

- 1) Tokaj. 2) Arja. 3) KossaK. 4) KafarnauM. 5) RajackA. 6) AntracyT. 7) WitshirE. 8) IskieR. 9) EgressY. 10) Ciampoli. 11) KallipygoS. 12) RappaportT. 13) Argunja. 14) JokaJ. 15) EuterpE.

Nadsyłających rozwiązania upraszamy o kreślenie na kopertach, iż wewnątrz mieszczą się rozwiązania.

Odgłosy.

Na rymowane rozwiązanie arytmogryfu, o jakim mowa powyżej, pokusił się p. Henryk Juwiler. Jakkolwiek tym razem w muzie pana J. czuć się daje rozpaczliwa łatanina, to jednak ze względu na szerokie koło zwolenników działu niniejszego, słowa jego przytaczamy:

Pegaz mnie uniósł hen, do Ameryki, (Ozy wścigowe skoczą tak koniki?) Co tam w Chicago dziwów! Rety! rety! Ale... nie miałem „forsy” na bilet.

Gdy skreślę wszystko z pewnością powiecie, że tak trzy po trzy, jak na mękach plecie! Basta. Wszak prawdą gadka się być zdaje: Ze tak mistrz kraje, jak materji staje.

ODPOWIEDZI

- Panu Ottonowi See.—Mylnie sz. pan twierdzi, iż zadanie jego drukowane być miało przed dwoma miesiącami, terminów bowiem nikomu nie oznaczamy. Wiersz użyty do zadania konikowego jest wprost niemożliwy. Panu W. Żniń. w Wilnie.—Istotnie, materjalem do działu tego tak jesteśmy zewsząd zasypywani, iż potrzebaby zamieszczać dwa razy dziennie zadania, by je w terminach przez autorów żądanych użytkować.

OWIES

we wszelkich gatunkach kupuję z dostawą natychmiastową, lub też na późniejsze terminy, oraz wszelkie inne gatunki

ZBOŻA

NASION

za gotówkę, po cenach możliwie najwyższych.

Artur Wierzbowski

Włodzimierska 21, telefonu 427.—2197

— Wielki magazyn wyrobów jubilerskich złotych, srebrnych i brylantowych **M. J. Augustynowicza**, Krakowskie-Przedmieście nr 7.—Otrzymał nowe transporty prześlicznych fasonów, **srebrne papierosnice, bonbonierki, rączki i gałki do lasek** (oksydowane i inkrustowane złotem). Ceny wyjątkowo niskie—stałe. 836r

Progimnazjum żeńskie z pensjonatem

S. TOŁWIŃSKIEJ, Chmielna 48.

Zapis codziennie od d. (25) 13 czerwca. Warunki przystępne. 2342

— **Restitutions-Fluid** dla koni do weierania przy chorobach nóg, reumatyzmach, artretyzmach i wyleczeniach, poleca **apteka L. Ziemińskiego**, Marszałkowska nr 153. 734r

Jan Henryk Brüner

adwokat przysięgły, Długa 34, przyjmuje do 10 rano i od 5—7-jej po poł. 2411

KLEPSYDRY, ZAPROSZENIA POGRZEBOWE

oraz

napisy na **WSTĘGACH** do **WIEŃCÓW**

żałobnych lub innych, przyjmuje do druku i najspieszniej wykończy drukarnia **Kurjera Warszawskiego**, Plac Teatralny № 9.

DOM BANKOWY

X. RADZISZEWSKI

w Warszawie, hotel Europejski.
Udziela zaliczenia na wełnę. 878r

Potrzebna jest Nauczycielka

z dobrym francuzkim i muzyką. Ul. Długa 44, m. 15. 2448

Od Lecznicy Marszałkowska 110.

Dr **Groër** po powrocie z zagranicy rozpoczął przyjmować chorych od 3—4 po poł. codziennie prócz niedzieli. 857r

Wykaz transportów

przybyłych w dniu 1-ym (13-ym Czerwca) r. b. na stację Warszawa (Praga) Terespolska.

1) Za frachtem pośpiesznym: Nieżyn № 101; Morszańsk № 180; Moskwa № 7781, 7751, 7754, 7838, 7827.

2) Za frachtem zwyczajnym: a) do magazynów składowych: Bielopole № 846; Bozeradowka № 273; Mikołajew № 8914; 9001, 9002; Prochorowka № 945; Krzywy Róg № 1742; Elizabetgrad 3233; Mitoradowka № 368, 366; Horodzieja № 2406, 2389; Lublin № 15; b) do Pragi (loco): Sierpuchów № 1352; Moskwa № 7374, 7394, 7474, 7475, 7573, 7223, 7527, 7518, 7395, 7375, 7408, 7407, 7406, 7428, 7297, 7275, 7276, 7321, 7319, 7393, 7392, 7225, 7183, 7292; Orsza № 3270, 3288, 3289, 3291, 3306; Buda Koszelewska № 260; Mińsk № 4539, 4542, 4541; Jarosław № 12694, 11682; Stołbcey № 774; Wiaźma № 3893; Ekaterinosław № 9628; Klewań № 552, 859; Odessa № 3075, 3074, 3073; Trytuznaja № 1710; Kijów № 9957, 9898, 9891; Berdyczów № 7750; Tagancza № 81; Fundulejewa № 780; Połtawa № 1366; Kutais № 116; Biała № 1237, 1233, 1326 1290, 1235, 1228, 1291, 1227, 1232, 1225, 1219, 1215; Rejowiec № 112, 118; Nowo-Aleksandria № 116; Chełm № 9; Niżnyj № 40801; Carycyn № 3791; Sosnowice № 40; Siedlece № 1208, 1212, 1204, 1210, 1209; Międzyrzec № 1158, 1161, 1157; Brześć № 2089; Baku № 1574; Kiszyniew № 2433; Horodzieja № 2410, 2412, 2414; Liniewo № 554; Semibratowo № 1422; Osinówka № 431; Tokarewka № 1542, Unieca № 1212, 1213; Pocep № 1600.

Grand Hôtel Garni

Chmielna nr 5

NOWY HOTEL W WARSZAWIE

otwarty dnia 3-go czerwca 1893 r., zawiera 85 pokoi świeżo umeblowanych i urządzonych z komfortem. Zarząd hotelowy zwraca szczególną uwagę na czystość i spokój w domu. W tym celu z dziedzińca usunięte zostały stajnie a na ich miejscu powstanie wkrótce piękny pawilon restauracyjny z kuchnią pierwszorzędną. Reflektanci na prowadzenie restauracji zechcą zawczasu zgłosić się z ofertami. 2330 Zarządzający **St. Postek.**

— **Galmanin Salicylowy** prof. dra Kolbego, poleca **apteka L. Ziemińskiego**, Marszałkowska nr 153. 727r

— **Lecznica chorób żołądka i kiszek Szkolna 1.** Przyjęcia codzienne. Oplata kop. 40. W niedzielę bezpłatnie. 2094

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE

udziela zaliczenia na wełnę na dogodnych warunkach.

Blizsze informacje w gmachu Banku w wydziale towarowym. 847r

M. PUSCH

Fotografja Teatrów

Warszawa, Miodowa 1 (róg Senatorskiej). 2372

Letnie mieszkanie

świeżo odnowione, złożone z 4-ch pokoiów, werendy i kuchni w Mosznie pod Pruszkowem.

Wiadomość na miejscu w zarządzie dóbr, lub telefoniem w cukrowni „Józefów”. 2382

— Dr **Z. Nieszkowski** nadal do Szczawnicy wyjeżdżać nie będzie, podczas lata praktykować będzie w Warszawie. Bracka nr 8. 871r

Dr Józef Radziszewski

stałe ordynuje w Busku jako lekarz zdrojowy.—789r

Dr Stefan Skrzyński

lekarz praktykujący w klinice prof. Korczyńskiego, ordynuje jak dawniej w bieżącym sezonie letnim w **Cieplicach Czeskich** (Schoenau-Teplitz) w domu **Villa Polonia**. 604r

— **Rajchman i Spółka**, najstarsze w kraju Biuro Ogłoszeń do wszystkich dzienników, Warszawa, Senatorska 26, przyjmuje ogłoszenia i reklamy po cenach redakcyjnych, ustępując rabaty przy większych zamówieniach. Wzory, redakcja ogłoszeń, kosztorysy bezpłatnie. Telefonu nr 638. 861r

Potrzebny Technik dentystyczny

na wyjazd. Wiadomość: Przejazd nr 9, m. 3.—2432

2458 **D-ta Józef Herkman** leczy, plombuje i wstawia zęby sztuczne. Codz. od 10—7 wieczór.

Uwaga. Reparuje wszelkie uszkodzenia przy zębach sztucznych **na poczekaniu. Nalewki 9.**

Dr. B. R. Gepner (syn) okulista,

powrócił. Nowy-Swiat 7, od 9-jej do 10-jej i od 4-jej do 6-jej po południu. 2444

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Z całego i wdzięcznością przepelnionego serca dzięki przyjm D. a. T. 2466 t. v. b.

— B. M. 0 ? 0.

Aniele! odbierz list na pocztę.

— 222.—Za list zasylam ci serdeczne podziękowanie. Myślą jestem zawsze razem z Tobą. Czekam. 2447

— Gołąbko moja biała! Dzięki z głębi serca. Zawsze... zawsze... Wierzę, a pytam zaniepokojony. Obawa utraty sprowadza bóle. W tych dniach czekają mnie denerwujące przejęcia. Bądź dobrej myśli. Pokonam wszystko. Myśl o tobie dodaje mi siły. Ufaj. 2456 zawsze Twemu.

Korzystna Okazja!!!!

Z powodu zmiany interesów, jest do sprzedania renomowana

FABRYKA

jedyna w kraju, obdarzona medalami, z kompletnym parowym urządzeniem z wyrobioną klientelą, znajdująca się w ruchu, przynosząca dochodu netto rs. 6,000 rocznie. Potrzebny kapitał od 10,000—15,000 rubli.

Wiadomość: ulica Ogrodowa № 8, mieszkania № 28, od 4—6-jej po południu codziennie. 785R

H. Sang,

Dzika 15.

Skład chińskiej, jedwabnej materji

Cze-czun-cza.

w rozmaitych kolorach, 1047 w resztkach i na arszyny.

ZACHERLIN.

Proszek z roślin wschodnich. Powszechnie znany i wypróbowany na Wschodzie „Zacherlin” wytępa natychmiastowo wszelkie robactwo domowe: **pchły, pluskwy, karaluchy, mole, muchy** i t. p.; zupełnie nie szkodliwy dla zdrowia ludzkiego; 5% oszczędności w porównaniu z innymi środkami. Skład główny „Dezynfekcja”, **Królewska 39**, wprost giełdy, również w składach aptecznych i mydlarskich. 891

Cena 20 i 30 kop.

NOWO-OTWORZONY Środkowo-Azjatycki Magazyn

z **TASZKIENTU**

Ibrahima Dżano,

przy ulicy **Bielniańskiej № 9**, R773 poleca: wielki wybór **jedwabi** i wszelkich wyrobów ręcznych oraz **Chińska Czczun-cze** i **Płótna Bułgarskie**, gotowe **Pantofle** i inne **Towary Wschodnie** i t. p.

MAGAZYN Pauliny Szubert

Erywańska 16,
poleca pozostałe z sezonu **modele O-kryć**, po cenach b. przystępnych.

Do sprzedania sprowadzone ze wsi

3 wałachy gniade,

cztero i pięcioletnie. wzrostu 2 i 3 werzszki, po ogierach pełnej krwi: **Voltigeur, Kalchas, Hiss-Majesty.** Róg Smolnej i Nowego-Swiatu Nr 18. 1115

FRANZENSBAD

CZECHY

Villa „Prinzessin v. Oranien,”

położona w środku miasta, blisko źródeł i zakładów kąpielowych.

Są do wynajęcia pokoje rozmaitej wielkości z wszelkimi wygodami, od najskromniejszych do najwykwintniejszych. — Na żądanie można się w domu stolować.

Konwersacja w domu kilkoma językami, między innymi i polskim; w domu mieszka lekarz polak.—Ceny niskie. 1061

S. Adler.

Nagrodzone

LISTEM POCHWALNYM

na Wystawie Nasion w Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w r. 1892.

Wykazy v. RAPORTA

rolniczo-gospodarcze tygodniowe, pomysłu **W. G. BOŃCZY.**

Nabyć można w główniejszych księgarniach i składach papieru i w kancelarji Muzeum Przemysłu i Rolnictwa, na Krakowskim-Przedmieściu № 66. 1092

KARLSBAD

Cieszące się światową sławą źródła i produkta zdrojowe, uznane jako najskuteczniejszy

Srodek leczniczy

przeciwno chorobom: *żółdka, wątroby, śledziony, nerek, organów trawienia, zaburzeń*, przeciwno *Diabetes mellitus (choroba cukrowa), kamieni żółciowych, pęcherzowych i nerkowych, podagrze, reumatyzmowi* i t. p.

Do kuracji picia Wód w domu, są:

Karlsbadzkie { WODY MINERALNE,
SÓL SPRUDŁOWA krystal. i w proszku,
PASTYLKI SPRUDŁOWE, 701R
MYDŁO SPRUDŁOWE,
ŁUG SPRUDŁOWY I SÓL ŁUGOWA.

na składzie we wszystkich składach wód mineralnych, materiałach aptecznych i aptekach.

Wysyłka Wód Mineralnych Karlsbadzkich.
Löbel Schottländer, Karlsbad (Czechy).

H. KUCHARZEWSKI

Skład Wód Mineralnych naturalnych

przy aptece, ul. Miodowa № 4, dawniej Senatorska, wprost Miodowej.

Świeżego tegorocznego czerpania nadeszły już ze wszystkich Europejskich źródeł, jak również i krajowe wody mineralne naturalne wraz z produktami leczniczymi z tychże źródeł, jako to: **Szlamy, Ługi, Wyciągi, Mydła, Sole, Pastylki**, również przetwory do robienia serwatki. Do późnej jesieni co pewien czas świeżymi transportami ekspedycja zaopatrywaną będzie.

Broszury, Cenniki i Wskazówki zachowywania się przy piciu wód, dołączane będą na żądanie bezpłatnie. O zem mam honor WWPP. Doktorów i Szanowną Publiczność zawiadomić.

Wody z mego składu znajdują się w wielu aptekach i zakładach kąpielowych.

TELEFON 274,
1007

H. Kucharzewski,
MAG. FARMACJI.

FLINSBERG, zwany Szląską ENGADINĄ, w Górach Szląskich „RIESEN” i „ISER”.

Kuracja wiosenna, letnia i zimowa. — Klimat górski i lesisty. — Źródła żelaziste. — Kąpiele błotniste oraz igliwiowe. — Górczyca alpejska. — Kefir. — Mięsiecie. — Woda zimna. — Położenie romantyczne, zabezpieczone. — Zjazd szląską „Engadiną” nazwaną. — 520—970 metrów, zjazd wyższe od Elster i Reichenhall. — Wysyłka wód mineralnych i ekstraktów. — Odwiedzanie tej miejscowości od lat 10 podniosło się i wynosi 4600 osób rocznie. — Wysyłka ekstraktu igliwia (zupelnie nowego) do kąpiel po 50 fen. butelka. — Stacja drogi żelaznej: Friedeberg nad Queiss. — Lekarz zarządzający Dr. ADAM.

J. SPORNY.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Asfaltowe i Fabryka Tektur,

wykonywa roboty asfaltowe i dekarckie, poleca tekturę do krycia dachów, lak asfaltowy i wszelkie inne materiały w zakres specjalności Przedsiębiorstwa wchodzące, oraz **Smolę gazową** po cenach umiarkowanych.

Zamówienia przyjmują się w **Kantorze Przedsiębiorstwa w Warszawie** przy ulicy **Erywańskiej Nr 14** (Plac Zielony). 636R

Uzdrowisko

CIEPLICE SCHÖNAU

w Czechach; od wieków znane i wstawione gorące, alkaliczno-salinowe termy (295—390R). Używanie kuracji bez przerwy w przeciągu całego roku. Uzdrowisko pierwszorzędne z wszelkimi zabudowaniami kąpielowymi; kąpiele błotne.

Przeważnie wskazywane przez swą wielką skuteczność w chorobach pedagry, reumatyzmach, paralizach, ustrojach skrofalicznych, newralgjach i innych chorobach nerwowych i wynikających z nich skutkach; jako miejsce po kuracjach silnych wskazywane z wielkim skutkiem.

Piękne, zabezpieczone położenie w rozległej śród wysokich lasem pokrytych gór ciągnącej się dolinie.

Wszelkich wyjaśnień udziela oraz zamówienia na mieszkania przyjmuje: **Inspektorat kąpielowy** w Cieplicach (Teplitz), w Schönau urząd burmistrzowski (Bürgermeisteramt in Schönau). 741R

Ważna Wiadomość.

Po za obrębem wszelkiej konkurencji, po cenach dotąd jeszcze niepraktykowane takich, wykonywam roboty **Malarskie** od najprostszyc do najwykwintniejszych. **Malowanie** fasad, domu farbą olejną, szwedzką, wapienną, klejową i roboty **Murarskie** i t. p., proszę o łaskawe przekonanie się, żądając kosztorysów na powyższe roboty, za trwałe i gustowne wykonanie gwarantuje.

1139

E. Batowski, Nowy-Swiat Nr 34.

„KAPRYS
NEWY”

„Musc” Perfumy

PERFUMY —
WODA KOŁOŃSKA
MYDŁO —
Ostatnie Nowości
St.-Petersburskiego

„Kaprys Newy”
„Kaprys Newy”
„Kaprys Newy”

„Musc” Mydło
i Woda Kołońska

TECHNO-CHEMICZNEGO LABORATORJUM

Wyroby „KAPRYS NEWY” wyróżniają się znakomitą swoją wartością i przygotowane są na wystawę do CHICAGO.

SKŁADY: ST.-PETERSBURG, Plac Teatru Aleksandryjskiego 9.

MOSKWA, Nikolskaja, dom Szeremietjewa.

WARSZAWA, Nowy-Swiat 37, oraz w znacz. Skład. Perf. w Cesarstwie. 376r

Maszyny Cegielniane

do pracy parowej i ręcznej, najlepszych systemów, najmocniejszej konstrukcji, po niskich cenach i dostawie dogodnej dla **cegły mularskiej, fasonowej i węglowej**, sztucznego kamienia, rur drenowych, trotuarów i płyt rzecznych, dachówek, franc. dachowych cegiełek, szablonów wapiennych i cementowych etc., etc.

Katalogi i świadectwa o dokonanych instalacjach bezpłatnie.

LOUIS JÄGER,
FABRYKA MASZYN,
EHRENFELD pod KOLONJĄ. 390R

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 10 (22) Czerwca r. b., o godz. 12-iej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in minus** przez opieczetowane deklaracje,

na dostawę w r. 1894 dla niższej służby policji warszawskiej materiału na buty z czarnej iuch-towej skóry, z długimi cholewami, podeszwami przyborem 2050 par, od rs. 4 k. 80 za parę.

Mający zamiar ubiegania się o rzeczzone przedsiębiorstwo, złoży w dniu do licytacji naznaczonym do godziny 12-iej w południe, na ręce p. o. Prezydenta Miasta zapieczetowaną deklarację, napisaną bez poprawek na papierze stemplowym, ceny kop. 80, wraz z kwitem kasy m. Warszawy na złożone wadium w ilości rs. 984, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwroczone.

Warunki i próby, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, codziennie wyjąwszy dni świątecznych, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jakoteż wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Gazecie Policyjnej. 709r

PIORUNOCHRONY

Najlepszej konstrukcji, podług najnowszych zasad, **Dzwonki elektryczne, telefony domowe, ostrzegacze** na wypadek ognia lub kradzieży, urząda tak w mieście jako i na prowincji.

Międzynarodowe Towarzystwo Telefonów Bell'a,

zręcznie za urobek użytych materiałów i za dokładne wykonanie urząda i podaje się rocznej konserwacji takowych. 3r

Warszawa, ulica Prózna Nr 10.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 10 (22) Czerwca r. b., o godz. 11-iej przed poł., odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy, licytacja **in minus** przez opieczetowane deklaracje,

na dostawę w roku 1894:

a) dla warszawskiej straży ogniowej:

- 1) nafty do oświetlania latarni, znajdujących się w zabudowaniach straży ogniowej, w przybliżeniu 30890 funtów;
- 2) świec łożowych około 8260 funtów.

b) dla warszawskiego aresztu policyjnego:

- 1) nafty do oświetlania, w przybliżeniu 9,900 funtów;
- 2) świec łożowych około 320 funtów, od cen: za funt nafty kop. 4; za funt świec kop. 18.

Mający zamiar ubiegania się o rzeczzone przedsiębiorstwo, złoży w dniu do licytacji naznaczonym do godz. 11-iej przed połud., na ręce p. o. Prezydenta Miasta zapieczetowaną deklarację napisaną bez poprawek, na papierze stemplowym ceny kop. 80, wraz z kwitem kasy m. Warszawy, na złożone wadium w ilości rs. 318. które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwroczone.

Warunki są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, codziennie wyjąwszy dni świątecznych, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jakoteż wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Gazecie Policyjnej. 711r

LOMBARD PRYWATNY,

przy ul. Bednarskiej № 13.

zawiadamia, iż w d. 2 (14) Czerwca r. b. i dni następnych, odbywać się będzie licytacja na zastawy nie wykupione w swoim czasie. 1110

OKSENBERG

Wieńce Metalowe

do uroczystości pogrzebowych i upiększenia pomników. Największy wybór, wykwinnej roboty, gustowne, ceny niskie (zniżone), poleca fabryka wyrobów metalowych **P. Bit-schana, Długa 51**, wprost arsenału. 541R

REPRESENTATION GÉNÉRAL
POUR LA RUSSIE
DE LA MAISON
F. FOLLOT
PARIS

firma egzystuje
od 1875 r.

Największy wybór
OBIĆ
Papierowych.

KAROL SAPIECHA.

NIECAŁA
N° 11,
Hotel Brühla.

Próby Obić udzielają się bezpłatnie.

Ceny fabryczne.

778r

GENERALNY REPREZENTANT
DOMU FRANKUSKIEGO
F. FOLLOT
W PARYŻU

firma egzystuje
od 1875 r.

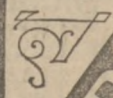
EAU DE COLOGNE
SUPÉRIEURE.

RAFRAICHISSANTE.

PRÉCIEUSE

POUR

LA TOILETTE

Skład fabryczny, ul. Leszno Nr 1.

Rejestra Gospodarskie
„Rolnika i Hodowcy“

ulożone przez małż. Meylertów, opracowane przez komisję złożoną z PP.: Władysława Habdank-Korzybskiego, Jerzego Ryta, Konstantego Sekowskiego, przy współudziale p. Henryka Kotłubaja, opuściły już prasę i są do nabycia w Redakcji „Rolnika i Hodowcy”, w cenie **rs. 4 za komplet**, Nabywający wprost w Redakcji (Hoża 61), kosztów przesyłki nie ponoszą. 1138

FRANCISZKA JÓZEFA

w BUDAPESZCIE. Do nabycia we wszystkich aptekach w Królestwie Polskiem.

686R

Ubezpieczenia Życia
w Towarzystwie Ubezpieczeń

„ROSSJA“

NAJWYŻEJ zatwierdzonem w r. 1881-ym.

Kapitał zakładowy i rezerwowy 18,500,000 rs.

Przykład. Ojciec rodziny, 38 lat wieku mający, ubezpiecza 10,000 rs., które winny być wypłacone żonie i dzieciom natychmiast po jego śmierci. Za takie ubezpieczenie płaci on 77 rs. i 50 k. kwartalnej składki i korzysta z udziału w zyskach Towarzystwa.

Ubezpieczenia na życie pojedynczej osoby przyjmowane są od summy 1,000 do 100,000 rs. Zabezpieczony kapitał wypłaca się także i w razie śmierci od cholery, lub też innej choroby epidemicznej.

Dywidenda ubezpieczających w roku 1892 wynosi 12 procent.

Deklaracje ubezpieczeniowe przyjmuje i wszelkiego rodzaju objaśnień udziela Zarząd w St. Petersburgu (Wielka Morska, dom własny 37), Jeneralna Reprezentacja w Warszawie (Marszałkowska 144) i wszystkie Agentury Towarzystwa.

985

CHARKÓW

HOTEL RUF

przy ulicy Rybnej.

Numery po kop. 60, aż do rs. 5.—Omnibusy, Wanny, Telefon.—Kuchnia najlepsza w mieście.—Warunki od, dzielne dla pp. Komwojażerów. 579r

Krakowskie-Przedmieście N° 1.

NOWO-OTWORZONY

Magazyn Angielski,

Krakowskie-Przedmieście N° 1, obok kościoła Ś-go Krzyża.

Poleca na nadchodzący sezon ogromny wybór gotowych męskich i dziecięcych ubiorów, wykonanych podług ostatnich żurnali tak z krajowych jak i zagranicznych towarów. Obstalunki wykonywają się szybko i akuratnie po możliwie niskich cenach, o czem Sz. Publiczność przekonać się raczy. Z szacunkiem

791R

A. FEJGUS & Comp.

Krakowskie-Przedmieście N° 1.

KĄPIELE BALTYCKIE ZOPPOT.

Sezon od 15-go Czerwca do 1-go Października

Malownicze położenie. Łagodne falowanie wody. Piękne spacery i parki nad brzegiem. Zimne i gorące kąpiele morskie, solankowe, żelaziste i t. p. oraz dusze. Wodociągi. Oświetlenie elektryczne. Teatr letni. Wielki Steg morski. Komunikacja parowcowa na morzu. Piękny wykintny dom kąpielowy (kurhaus). Codziennie koncerty kapeli kąpielowej. Reuniony. Jazdy gondolą i t. p.

W 1891 roku bawiło 7,000 osób.

Dobre i tanie mieszkania. Prospekty wysyła i objaśnień udziela

795R

DYREKCJA KĄPIELOWA.

Jedyny, najtańszy skład, bo w prywatnym mieszkaniu, poleca batysty kolorowe od 15 kop. arszyn, modne bułgarskie materiały, brylantyny w pięknych kolorach i deseniach, materiały fantazyjne na ubranka dla chłopczyków. Wielki wybór chustek dziecięcych z figurkami od rs. 1 tuzin, damskie eleganckie z kolorowymi szlakami i haftowane w rękę, nadto znaczny wybór haftów białych i kolorowych krajowych i zagranicznych, po nader przystępnych cenach, poleca specjalna Fabryka Bielizny damskiej, męskiej i dziecięcej

TEOFILI FUKS,

Senatorska 26, w podwórzu na parterze.

1125

Prywatne Żeńskie Progimnazjum
Aleksandry Biełozierskiej,

ulica Marszałkowska Nr 90,

przyjmuje uczennice przychodnie i pensjonarki.

1085

Ważne dla kończących szkoły.
Magazyn Europejski
ubiorów męzkich

A. MITELNIKOWA, Trębacka № 4, dom Szeiblera,
przygotował na nadchodzący koniec roku szkolnego dla młodzieży, wychodzącej ze szkół,
znaczący wybór gustownych eleganczyków, a tanich garniturów, płaszczy i pale-
tołów, po cenach wyjątkowo niskich. Z szacunkiem A. Mitelnikow.
Magazyn Europejski filii nie posiada. 1113

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 9 (21) Czerwca r. b., o godzinie 12-iej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in plus** przez opieczętowane deklaracje,
na sprzedaż zdatnych do użytku starych rur wodociągowych, wagi 5,000 pudów, od kop. 95 za pud.

Mający zamiar ubiegania się o rzeczony przedsięwzięcie, złożą w dniu do licytacji naznaczonym, do godz. 12-iej w południe, na ręce p. o. Prezydenta Miasta zapieczętowaną deklarację, napisaną bez poprawek na papierze stemplowym, ceny kop. 80, wraz z kwitem kassy m. Warszawy na złożone wadium w ilości rs. 500, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i wykaz szacunkowy, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu codziennie, wyjąwszy dni świątecznych, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Gazecie Policijnej. 710r

Biuro Techniczne „GUDRONIT,”
Budowniczego A. CISZEWSKIEGO i S-ki

w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście Nr 44.
Osuszanie mieszkań. Tepienie grzyba drzewnego. Najlepsza warstwa izolacyjna na fundamenta. Nowy sposób tynków wapiennych na drzewie. Główna fabryka wentyla orów najnowszych systemów. 904

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 8 (20) Czerwca r. b., o godzinie 11-iej przed poł., odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in minus** przez opieczętowane deklaracje,
na dostawę w r. 1894, dla niższej służby warszawskiej policji:

- 1) płótna niebielonego na kitle 6150 arsz., od kop. 20 za arszyn;
- 2) płótna na koszule 7751 arsz., od kop. 23 za arszyn;
- 3) płótna podszewkowego 6021 arsz., od kop. 13 za arszyn;
- 4) kitaju 11872 arsz., od kop. 9 za arszyn.

Mający zamiar ubiegania się o rzeczony przedsięwzięcie, złożą w dniu do licytacji naznaczonym do godziny 11-iej przed poł., na ręce p. o. Prezydenta Miasta zapieczętowaną deklarację, napisaną bez poprawek na papierze stemplowym ceny kop. 80, wraz z kwitem kassy m. Warszawy, na złożone wadium w ilości rs. 487, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i próby, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, codziennie wyjąwszy dni świątecznych, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Gazecie Policijnej. 713r

Oryginalne
Pompki skrzydłowe ALLEWEILERA,

podwójnie i poczwórnie działające do studzien, sikawek, spirytusu, nafty, olejów i t. p., **najpraktyczniejsze i najtańsze pompki ręczne.**
Obfity skład u firmy

H. SOMYA.

Dom Handlowy i Biuro Techniczne w Warszawie, Bracka 25. 695R

Letnie Mieszkanie,

2 pokoje i kuchnia w ogrodzie spacerowym, wiorsta od przystanku Włoch w Czechowicach. Wiadomość u W. P. Fila Bucholc. 1108

ZAKŁAD ARTYSTYCZNY

Rzeźbiarski i Kamieniarski
(z pierwszą w kraju polerownią granitu.)
Andrzeja PRUSZYŃSKIEGO
Artysty Rzeźbiarza

w Warszawie, ul. Wolska № 14.
poleca największy wybór **pomników granitowych**, w różnych kształtach i kolorach, oraz wykonywa **działa sztuki** ze wszelkich materiałów, również posiada brzozy do dekorowania pomników z **własnoręcznych modeli.**—Przyjmuje zamówienia na budowę grobów w Warszawie i na prowincji, wszystko to po cenach bardzo umiarkowanych. 669R

Syberyjskie

oryginalne drobne wyroby z kolorowych kamieni nie drogo

na podarunki

w Magazynie wyrobów z kamieni.—Marszałkowska 134, róg Świętokrzyskiej. 1137

ROWERY

angielskie, od rs. 110 i welo-cypedy dziecię-
ne na 3-ch kołach,

wyprzedaje
po niższej cenie

W. GEYER,
Nowy-Swiat Nr 69,
wprost Kopernika. 1088

Wyroby kamieniarskie
z kamienia twardego na
trotuary uliczne.

Łokieć kwadratowy koloru czerwonego i białego, kosztuje 35 kop. Stacja Zagdańsk.
Kościelne posadzki, składające się z płyt koloru białego i czerwonego, 4 sztuki na łokieć kwadratowy, z materiału twardego, nie przyjmujące wilgoci, trwałego na 100 lat, oraz schody białe i czerwone, po cenach bardzo przystępnych.
Adres. Kolej Iwangrodzko-Dąbrowska, stacja Zagdańsk. Listy na imię Ignacego Grzybosińskiego. 1109

A. RIEDEL

Istnieje od 1830 r.

Ś-to Krzyska 9,
Krak.-Przedmieście 15,

poleca:

Bluzki

matinki od rs. 2.70, podług paryżskich modeli.

Pończochy

czarne i fantazyjne dla pań i dzieci.

Skarpetki

czarne i kolorowe krajowe i zagraniczne.

Koszulki

zdrowia i sportowe.

Gorsety

francuskie najlepsze P. D. od rs. 3.

RĘKAWICZKI

jedwabne fil d'Ecosse i dla służby bawelnianie. 1106

Dostać można we wszystkich znaczniejszych księgarniach

Kartki z życia kobiety

przez 5r

ESTEJE.

Powieść odznaczona zaszczytnie na konkursie „Kurjera Warszawskiego”, z 52 ilustracjami w tekście Czesława Jankowskiego.—Cena rs. 2, z przesyłką pocztową 2.20.
Skład główny w księgarni nakładowej S. Lewentala, Nowy-Swiat № 41

W Zakopanem

istniejący od lat paru

„Bazarzakopiański“

poleca Szanownej Publiczności Konfekcje męską i damską, towary galanteryjne, norymberskie, artykuły toaletowe i t. d. 717r

Skład PŁOCIEN krajowych z Korczyny.

Hygiena Praktyczna

(w dwóch częściach)

D-ra Medycyny Ludwika Natansona sprzedaje się w Warszawie u S. Lewentala Wydawcy (Nowy-Swiat № 41) oraz we wszystkich znaczniejszych księgarniach po rs. 3 k. 50, z przesyłką pocztową rs. 4.
Zlecenia z prowincji skuteczniają się także i za zaliczeniem pocztowym. 776r

Kucie koni pod nadzorem Bogojawleńskiego, lekarza weterynarii Warszawskiego dywizjonu Żandarmów, odbywa się

w Kuźni

ulica Żelazna Nr 69.

Tamże udziela się porady w chorobach koni, a specjalnie w chorobach ko-
pyt 1111

Poleca się Szanownym Panom **Lekarzom**, zatwierdzonej przez urząd lekarski masażyście i Bademeister, który praktykował w zakładzie hydropatycznym przy ulicy Oboźnej lat 4 1/2. 1051

Tomasz Rzempałuch,

ulica Marszałkowska Nr 83.

W dobrach Knyszyn,

położonych w pow. Białostockim, gubernji Grodzieńskiej, są do wydzierżawienia:

od 1 (13) Czerwca 1893 r. na lat sześć: **Łąki** przy rzece Biebrzy w uroczysku Dobarz, zawierające ogólnej rozległości przeszło tysiąc dziesięcin;
od 19 Grudnia (1 Stycznia) 1893—4 r. na lat sześć lub dwanaście:

Młyn wodny przy stawie zwanym Czechowski, zawierającym przestrzeni dziesięcin przeszło pięćset, a razem z młynem

Rybołówstwo, tak w stawie Czechowskim, jak i w sześciu mniejszych. Te ostatnie mają powierzchnię dziesięcin około 27.

O warunkach dzierżawy dowiedzieć się można w Warszawie, w Kancelarii Zarządu Dóbr i Interesów Ordynacji Domu Hrabów Krasieńskich, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 410—5, lub też w kancelarii dóbr Knyszyn, przy stacji Knyszyn drogi żel. Brzesko-Grajewskiej. 1087

WINA KRYMSKIE

czzerwone,
w szczególności w obecnej porze zalecane przez lekarzy **wino taninowe**

REFOSCO,

zapobiegające wszelkim dolegliwościom żołądka, oraz koniak kuracyjny „Imperial”, o cenach fabrycznych, znajduje się w znacznym wyborze w składzie win

Braci Kempnerów,

DEUGA № 5.—TELEFONU № 772. oraz w sklepach „Merkury”. 8r

Maszyny do szycia

„ręczne”
i
„nożne”
ORAZ

„Wheller & Wilson”

uznane za najlepsze, z gwarancją, na rozpłaty tygodniowe po rs. 1.

Juljan Berg,

Mazowiecka 16. 6R

Do nabycia w większych Perfumerjach.

Wyszła z pod prasy broszurka pod tytułem:

Moda i Emancypacja Kobiet i Izraelitów.

Skład główny w księgarni Kolińskiego, przy ul. Marszałkowskiej № 122. 1101

